

Chuyến bay 714

NHÀ XUẤT BẢN
THANH NIÊN

CHUYẾN BAY 714

NHÀ XUẤT BẢN
THANH NIÊN

R01199 93728

- Truyện được scan và phổ biến miễn phí cho những người hâm mộ
- Xin đừng dùng truyện này vào bất cứ mục đích thương mại nào
- Nếu có điều kiện xin mua truyện tranh Tintin để ủng hộ tác giả và Nhà Xuất Bản sẽ có nhiều điều kiện mua thêm bản quyền truyện để phục vụ chúng ta.
- Nếu đăng truyện lên nơi khác xin đừng xóa bỏ chữ Tủ Sách Mini và tự nhận là bạn làm.

Chịu trách nhiệm xuất bản:

HOÀNG PHONG

Biên tập:

NGUYỄN ĐÌNH HOÀN

Trình bày bìa:

ĐẶNG KIM QUANG

In 5000 cuốn khổ 21 x 29 cm.

Tại Xưởng in kẽ tệp - văn hóa phẩm FAHASA.

Giấy phép xuất bản số 67/166 CXB.

In xong và nộp lưu chiểu tháng 4/1997

CHUYẾN BAY 714

Tú Sách Mini
www.truyentranhtintin.com

Một máy bay Qantas Boeing 707 hạ cánh xuống phi trường Kemajoran, Djakarta. Chuyến bay 714 cất cánh từ London đến Java, trạm dừng cuối cùng trước khi đi Sydney, Úc.

Đây! Nhìn đi! Kemajoran rõ ràng nè! Nói đi, ông còn nói Djakarta nữa hết?

KEMAJORAN
(DJAKARTA)

Phi trường quốc tế

Vẫn như vậy đây! Tội nghiệp anh Cuthbert già, không chịu nghe ai nói gì cả, hồn lai lên mây rồi...lúc nào cũng nhầm lẫn tai hại. Cứ vậy, cứ vậy, cứ cứ vậy!

Hắn lại sắp được thể làm tối.... Ô, quên chuyên đồ đi. Uống whisky cái đã... Whisky à? Uống Whisky trong lúc nhiều người nghèo khổ thậm chí không có một tách trà... như ông lão kia...

Xem ông ấy nào, không một xu dính túi. Ông ở đâu đến nhỉ? Ông đã ăn bữa cơm nào căng bụng chưa?

Một thân một mình cô đơn. Không người săn sóc. Cuộc đời lênh đênh bảy nồi ba chìm, chắc khó lòng sống qua một cơn cảm lạnh...

AAAAAAA AH

Ông bạn ơi, mồ của ông đây

AAAAAH...
AAAATH...
AAATHA...
Cảm ơn!

Aha, một điều thiện trong ngày. Không ai biết mình lén để một tờ 5 đô vào mồ ấy cả.

Gì đây? Mình mơ à? Một tờ 5 đô sao?

Cảm ơn Chúa! Cuối cùng con có thức ăn rồi

Một tâm hồn cao thượng...một quả tim nhân hậu...Ôi ân nhân giàu tên của tôi...

Rõ ràng ông ta vừa gọi Rangoon!

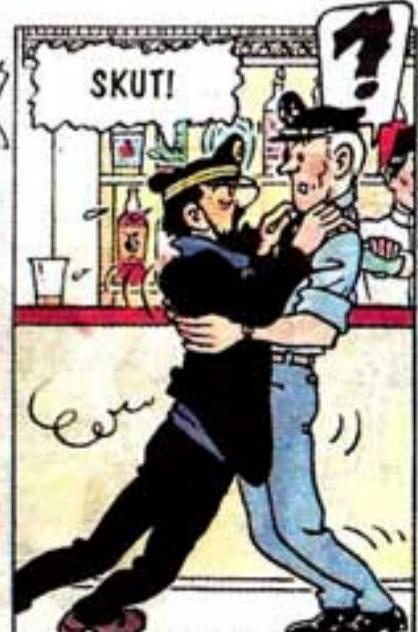
Nhưng...

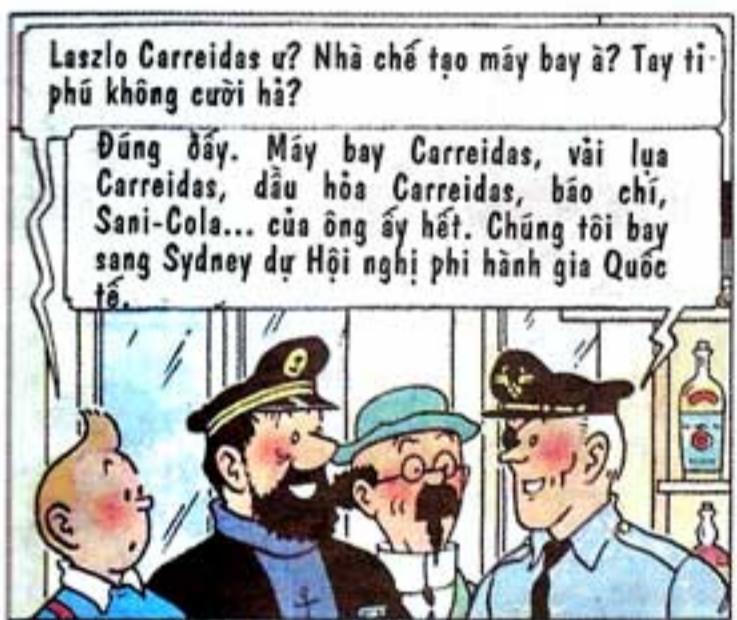

Đương nhiên vậy thôi! Bất kỳ ai gấp thế cũng làm như mình vậy!

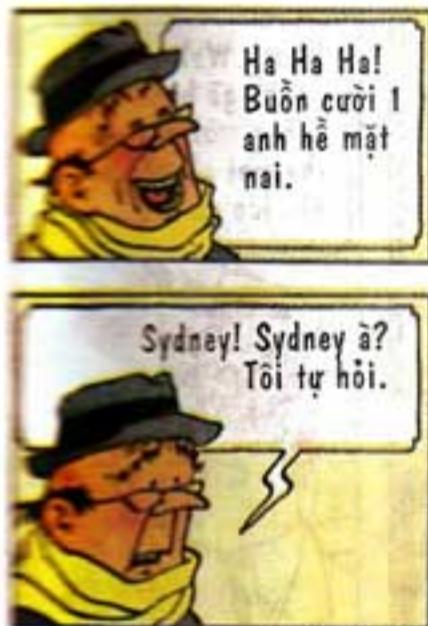
Hàng triêu...

SKUT!

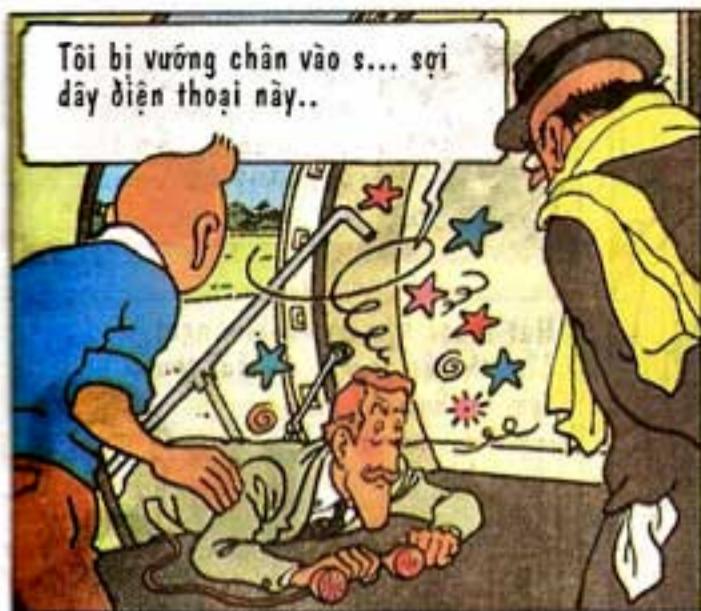

Đây là đứa con mới nhất của tôi: Chiếc Carreidas 160, một chiếc máy bay ba động cơ, chứa phi hành đoàn bốn người và sáu hành khách. Bay ở độ cao 40.000 bộ, tốc độ là 1.250 dặm/giờ là chiếc siêu phi cơ Rolls Royce Turbomeca chờ được tổng cộng 18 ngàn 500 pao.

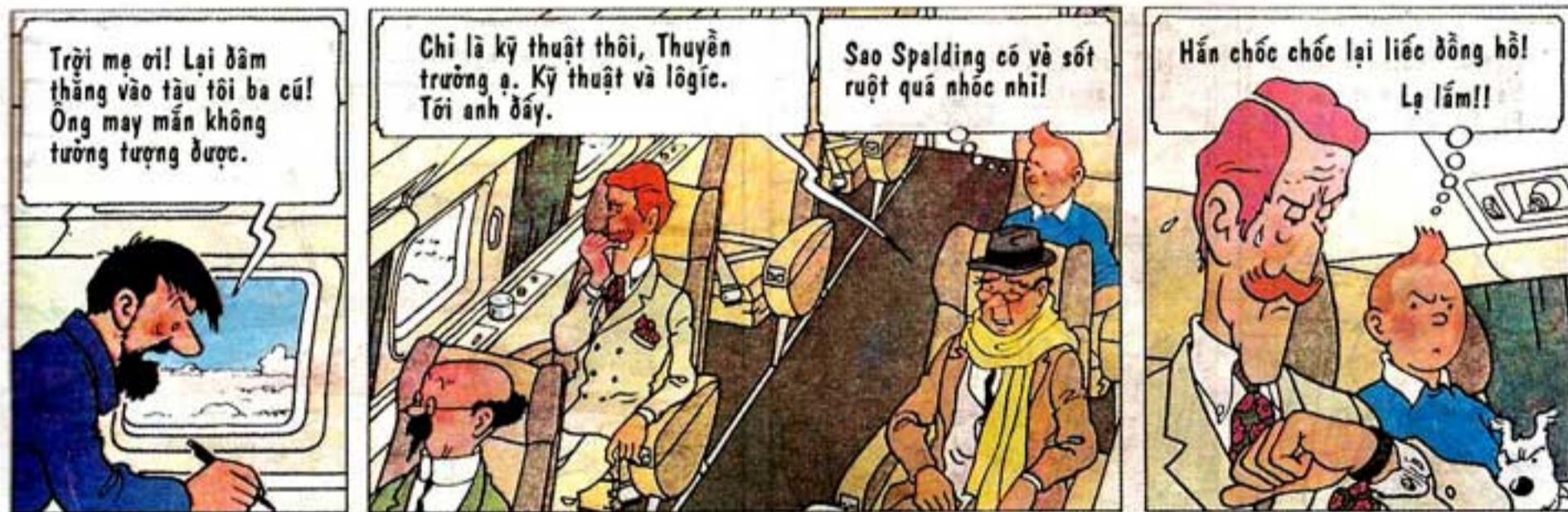

Gương mặt nổi bật hàng đầu trong làng khí động lực học đấy!

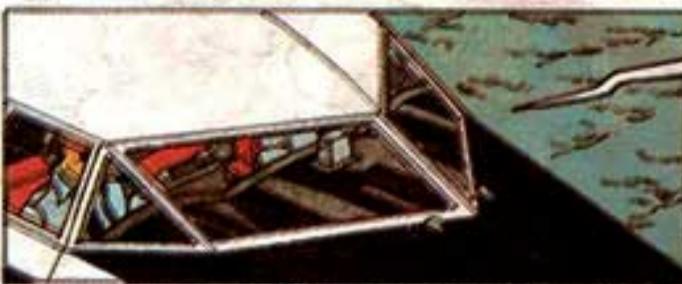
Tôi nói gì à? Nghe này: đường băng loại này chỉ bằng 1/4 đường cần thiết. Cứ tin rằng 90% chúng ta sẽ nát như tương.

Vài phút sau...

Tới điểm hẹn rồi hòn đảo Pulau - pulau Bompa.

Tốt! Ta sẽ lên cao 1000 bộ,
giảm tốc độ và xuống!

Lai lên rồi. Tôi nghĩ chúng sắp hạ cánh
đầy. Đúng, có hòn đảo. Đường băng kia
rồi... Nhưng! Điện! Điện rồi! Đường
băng quá ngắn!

Họ chuẩn bị sẵn sàng rồi kìa!

Có, tôi thấy!

A, ha bánh xe rồi!
Họ đến đây!

Hạ cánh đi, Hans.

Hãy để cái trò này đi, tên ăn
cướp mặt rỗ đầu đinh đội lốt phi
công kia!

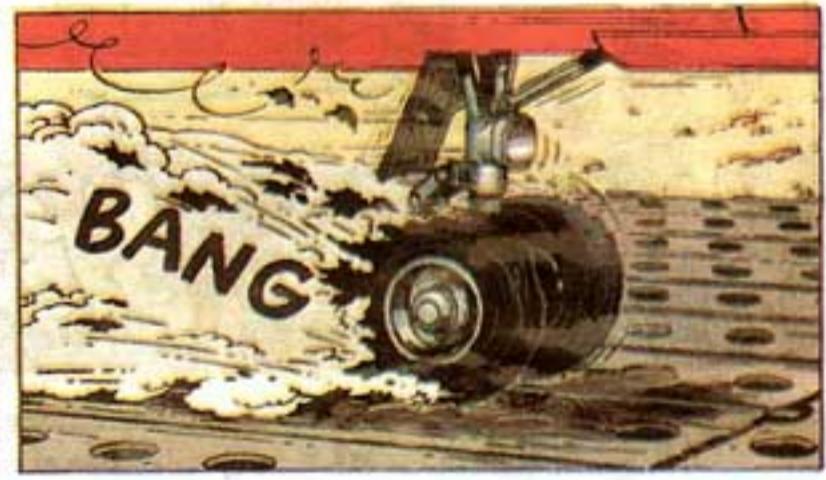
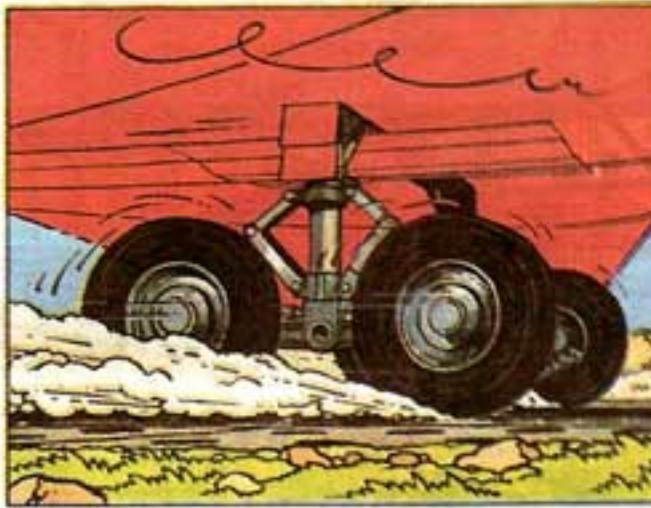
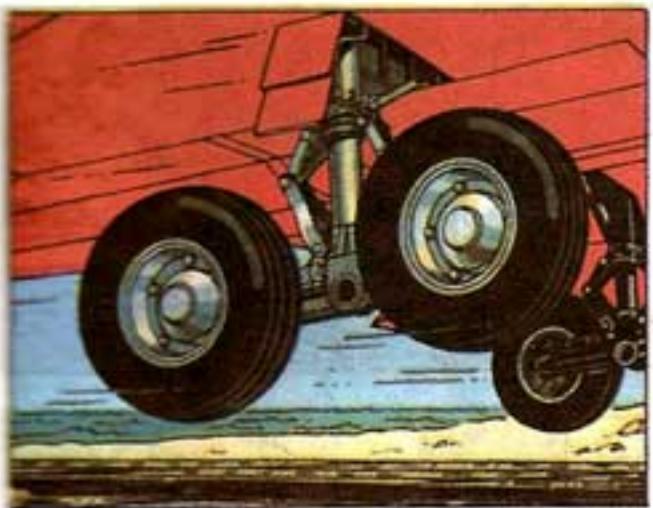
Họ đang hạ
cánh đấy!

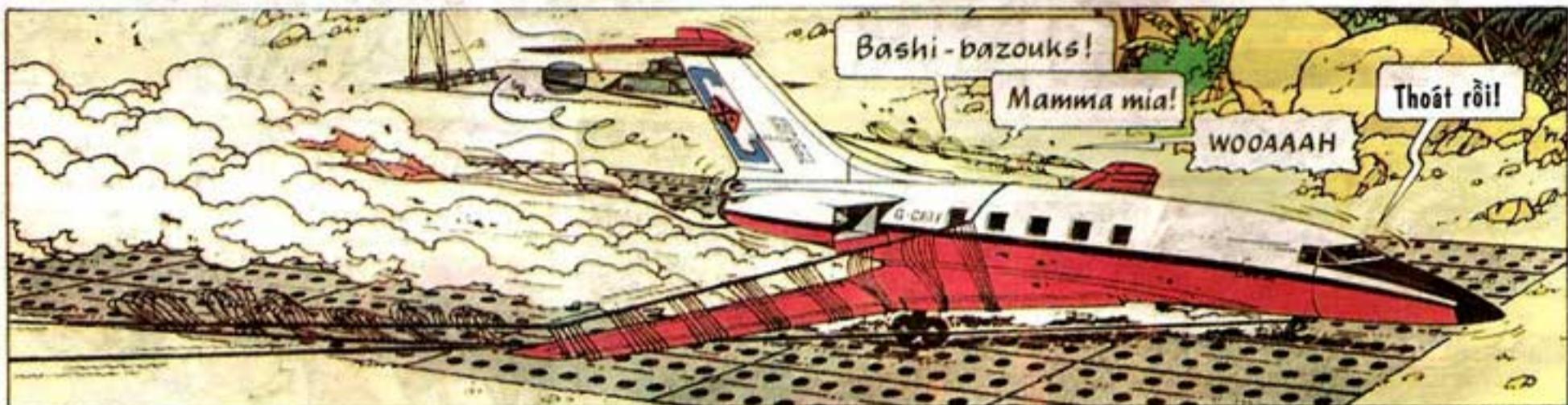
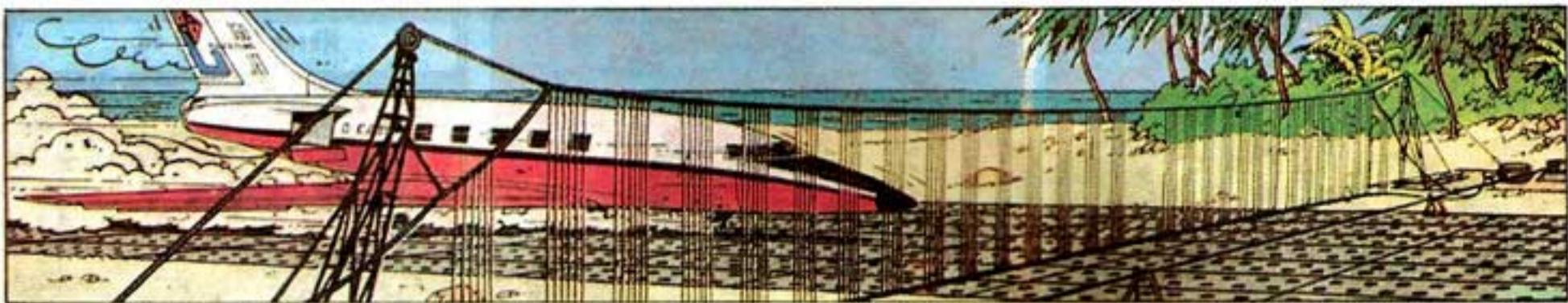

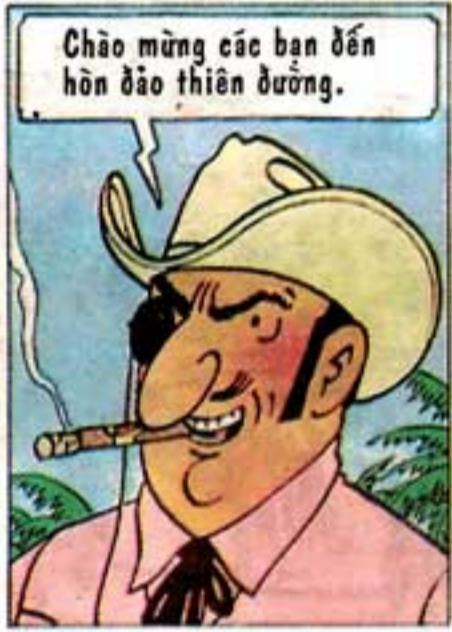
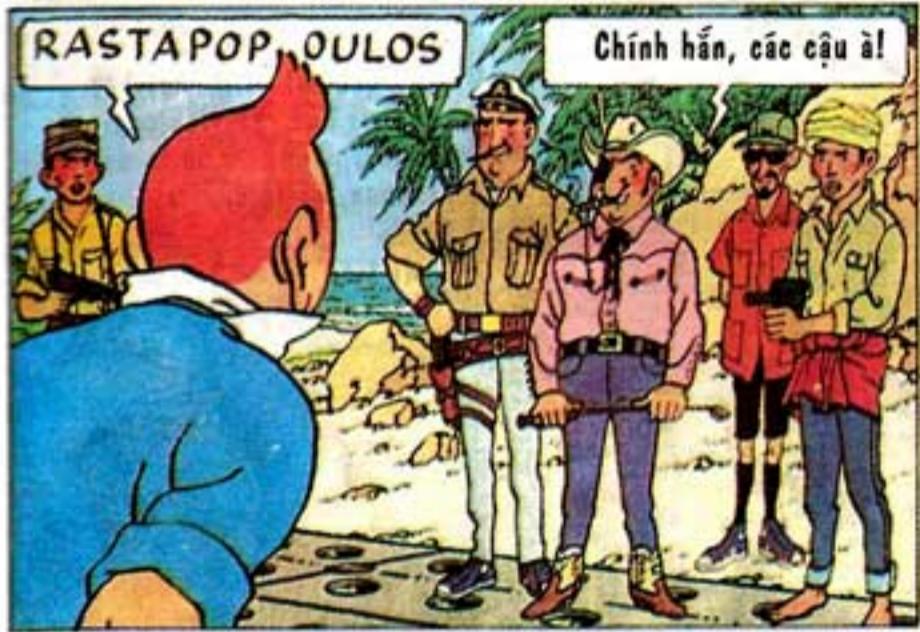
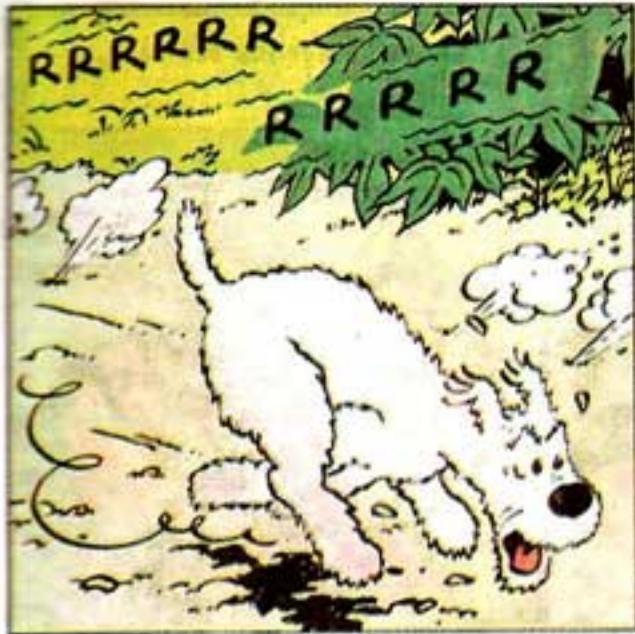
Tất cả ngồi quay lưng lại vách, tay
đê sau đâu!

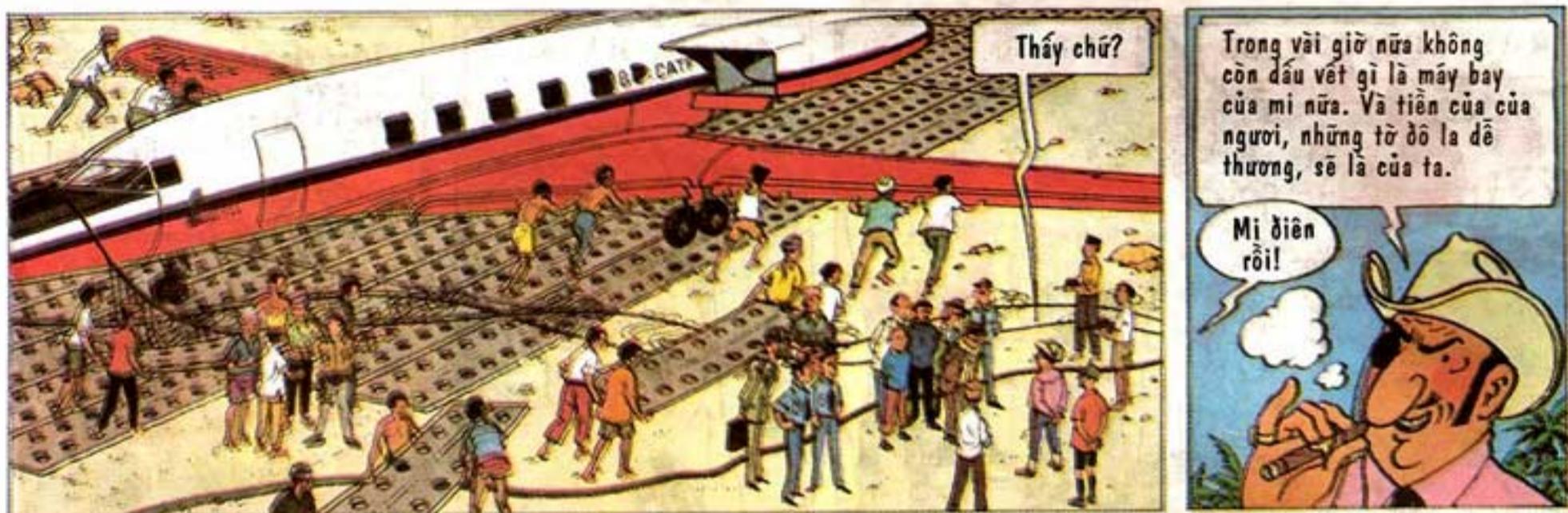
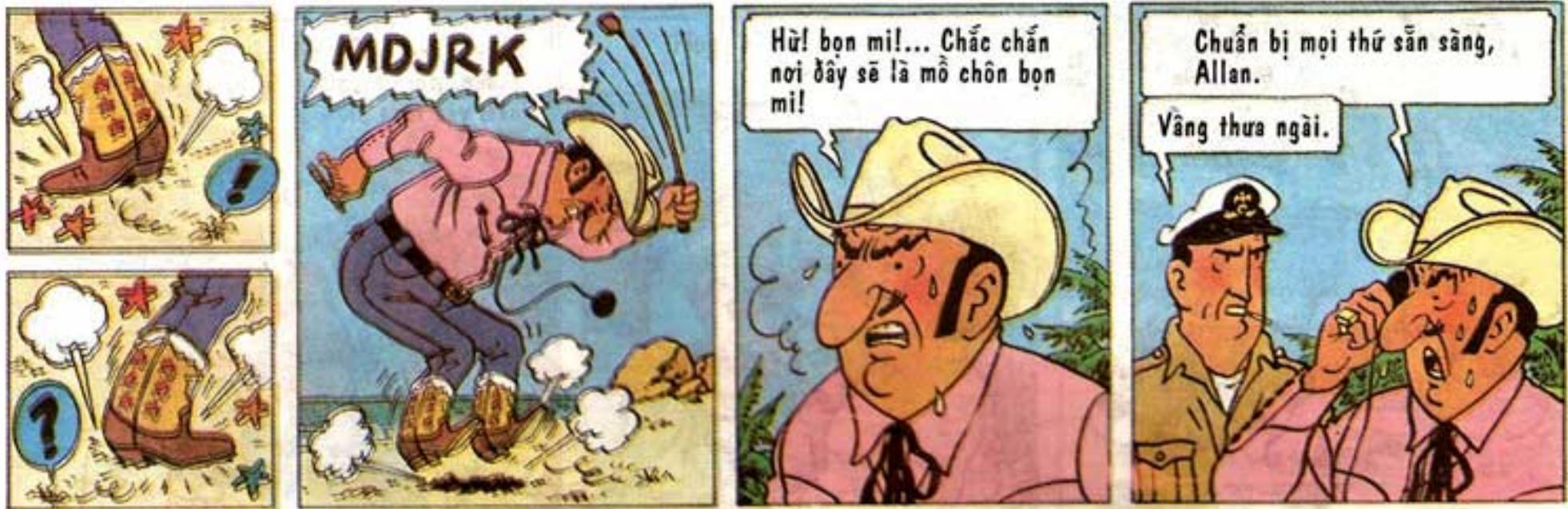

Này, Colombani, một sống hai chết đấy!

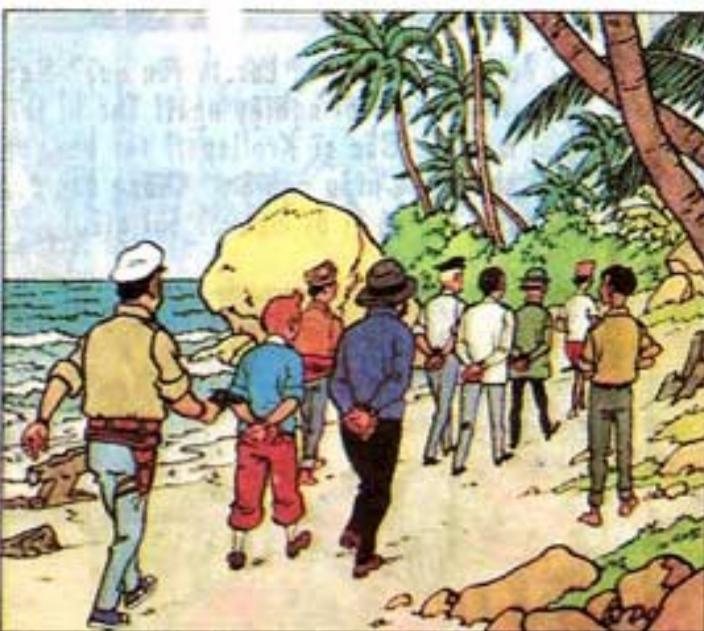

Đi nào, nhanh lên! Tên loạng choang chắc uống nhiều lắm. Hắn không thấy cả mũi mình nữa. Tintin, mi đừng là con bồ non. Đi, bước tới.

Cười người hôm trước hôm sau
người cười, nhở đấy, đồ ăn hại.

Chúng ta đang ở trên đồi.
Đi hàng một. Đừng quên,
Tintin, mày chỉ là thằng nhãi miệng hôi sưa.

Quẹo trái, thuyền trưởng.

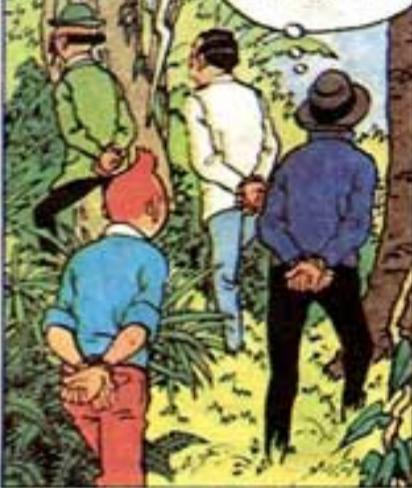
Quẹo phải, sang phải một chút.
Đúng!

Bây giờ cứ đi
theo bên trái ..

Bên trái thắng tiến.

Coi chừng! Quẹo trái!

GRMBLLL

Quẹo trái, thuyền
trưởng, quẹo trái.

Trái!

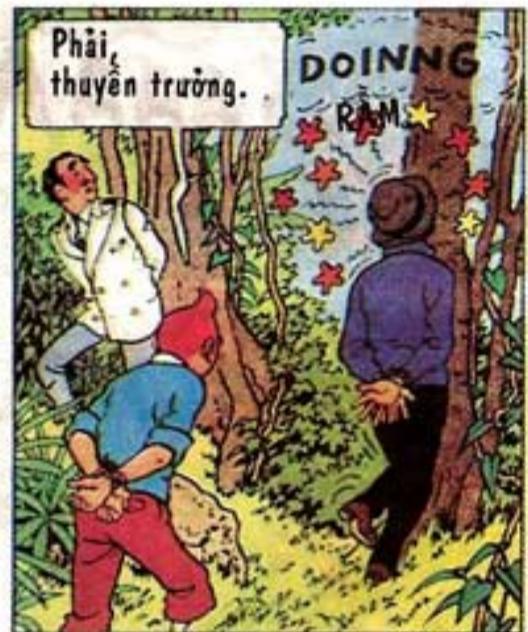
Trái!

Phải,
thuyền trưởng.

DOINNG

RAM

Khi thật! Đợi đấy! Allan!

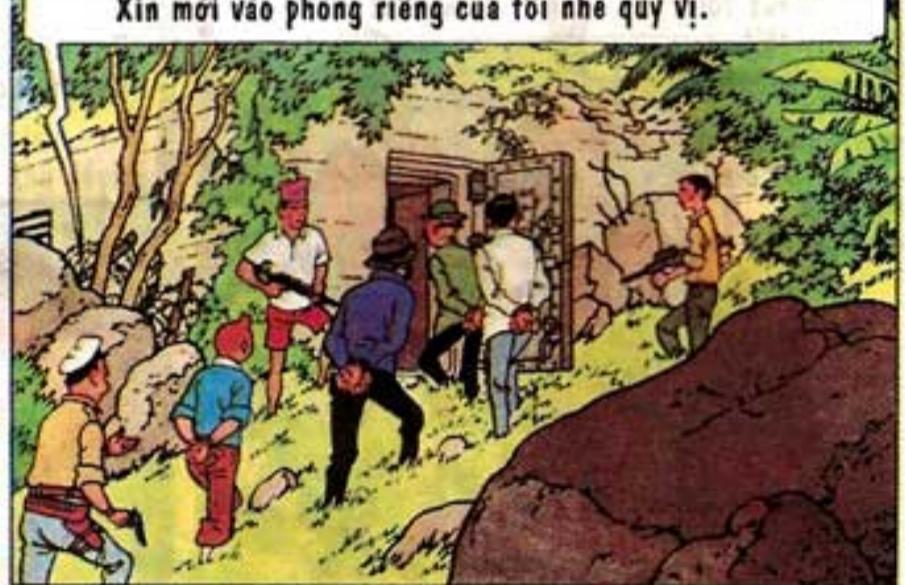
Ha! ha! ha!

Đi tiếp đi. Không
xe nữa đâu.

Xin mời vào phòng riêng của tôi nhé quý vị.

Cột tảng ấm tuyệt vời! Một cái kho
cũ của Nhật. Cứ ở cho đến khi Carreida
khai nhé. Cứ tự nhiên như ở nhà.

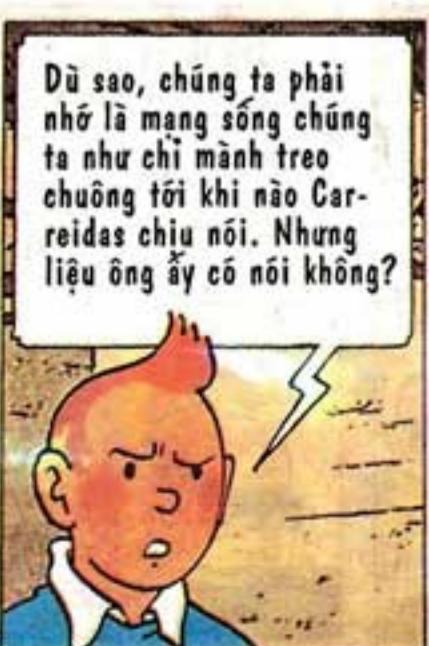
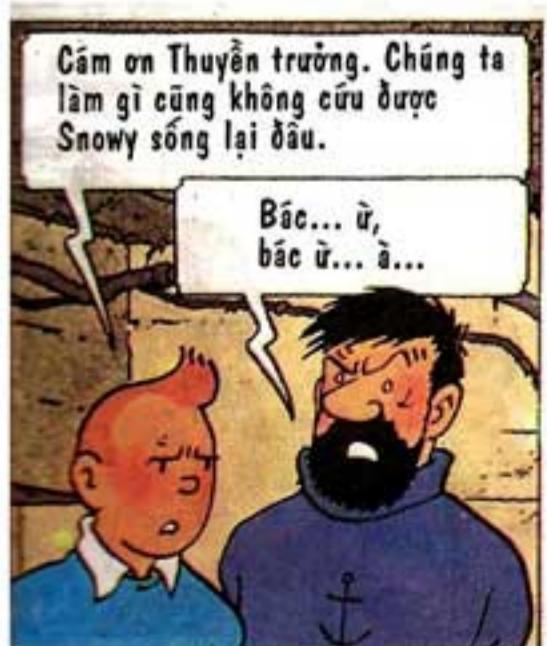
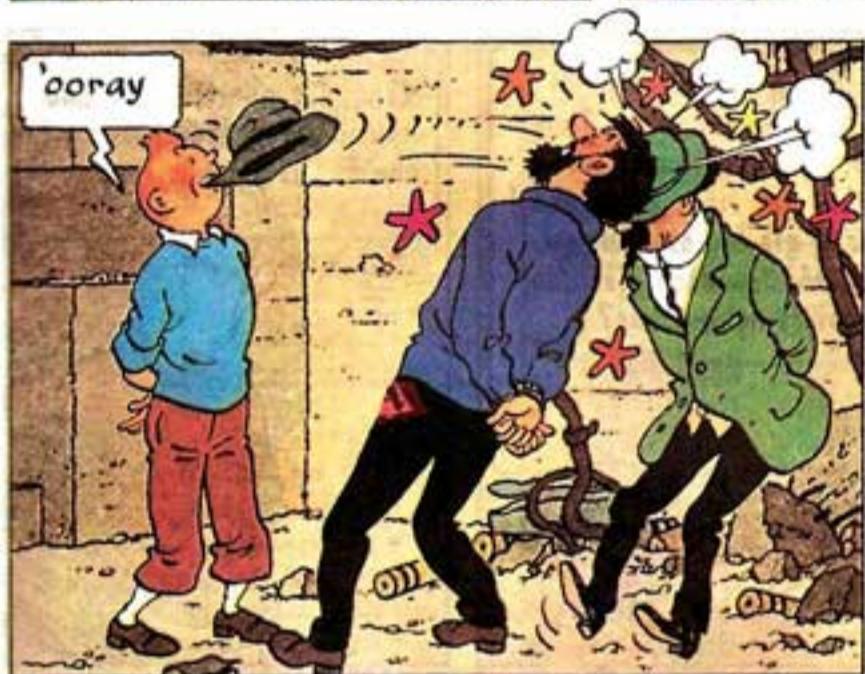
Sau đó chuyện
gì xảy ra.

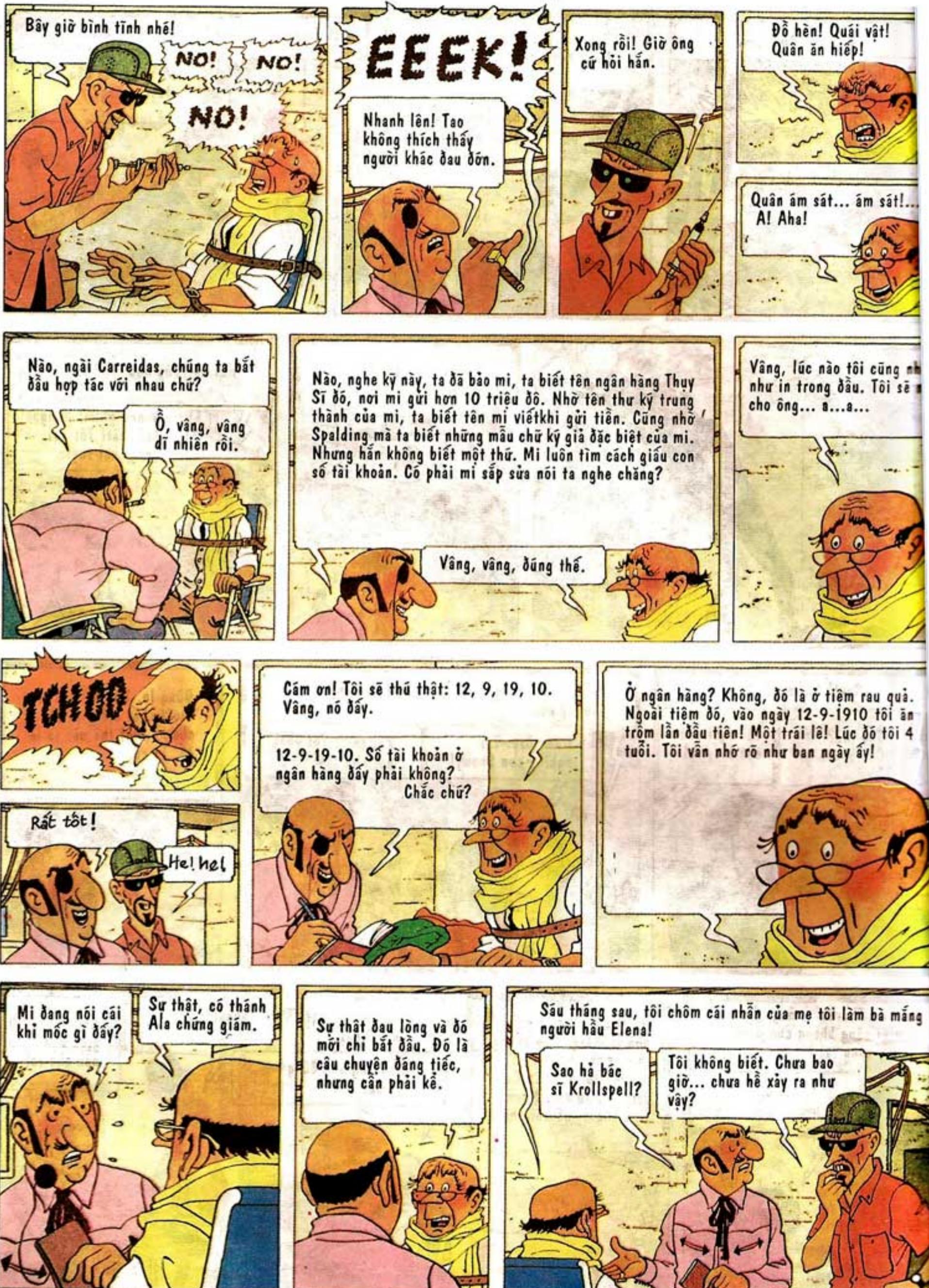

Tôi chưa nói được, ông chủ ra lệnh
vây. Nhưng tôi không thích giấu ban
bè thân thiết như các anh. Lúc đó các
anh sẽ được quay lại máy bay và nó
được thả xuống biển chìm lìm. Có các
anh ở trong, dĩ nhiên! Ha ha ha!

Bò cạp!

Tôi nghiệp Elena! Cô ấy khăng khăng là mình vô tội. Nhưng cô ấy bị ném ra đường... Và suýt chết vì bị cười chê. Tôi đúng là một con quỷ sống!

Chưa đủ liều à! Tôi sẽ tiêm cho hắn một mũi khác.

Rất tốt.

Tôi chỉ là một đứa trẻ. Từ thời thơ ấu tôi không bao giờ ngưng choc ghẹo xóm giềng. Lạ quá hả

1... 2... 3.

Bây giờ ai bảo số tài khoản cho bạn Restapopoulos nghe nhỉ?

Tôi! Tôi! Tôi mà!

2. 17. 6 ...

Đúng 2.17.6. Nó đấy. Số lượng chính xác. Tôi lại ăn cắp, vào một buổi sáng của vài năm sau đó, tiền trong giò của chị tôi.

Mì dám đứa với ta hả?

2.17.6. Tuyệt lầm. Carreidas thân mến. Đó là những gì tôi muốn biết.

Tin tôi đi, tôi không đứa đâu. Tôi hư lầm, hư từ trong trứng

Số tài khoản của mì! Nói đi! Ta ra lệnh đấy!

Tôi thật tế đến mức lừa người khác lúc chơi trên máy bay. Nghĩ coi, tôi gắn màn hình theo dõi đối phương để xem tình hình bên hắn! Tệ quá, phải không, vào tuổi tôi!

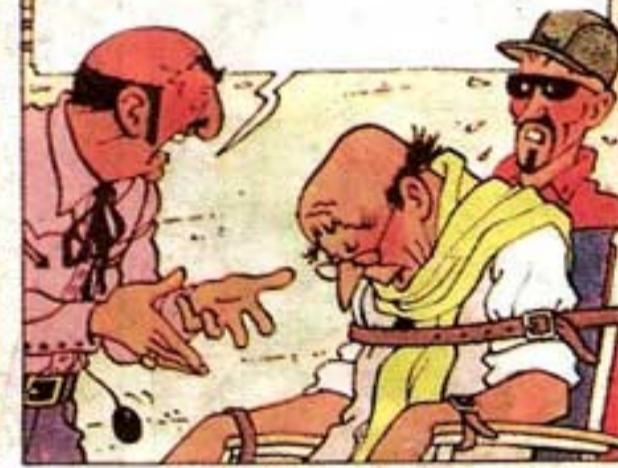
Tao cộc cần biết! Cộc cần! Cộc cần!

Nhưng ông nên biết. Có nhiều điều cần rút tia từ cuộc đời một kẻ bất lương... bất... llll...

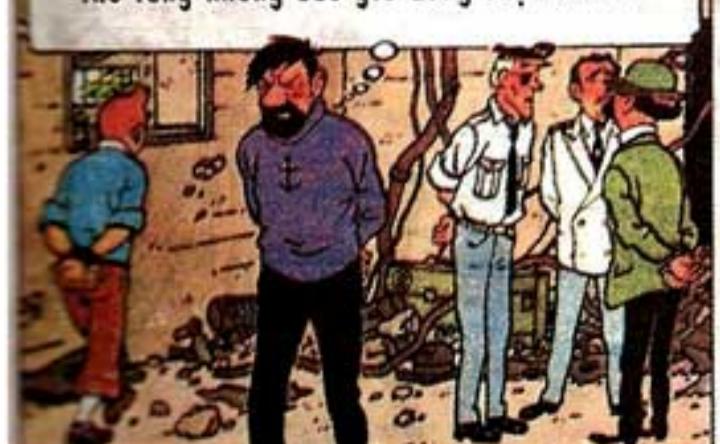

Hắn ngủ rồi! Thành công, nhỉ, bác sĩ Krollspell! Thành công rực rỡ chưa!

Trong khi đó...

Nếu thoát khỏi cảnh này mà còn sống ta thì rằng không bao giờ uống rượu nữa...

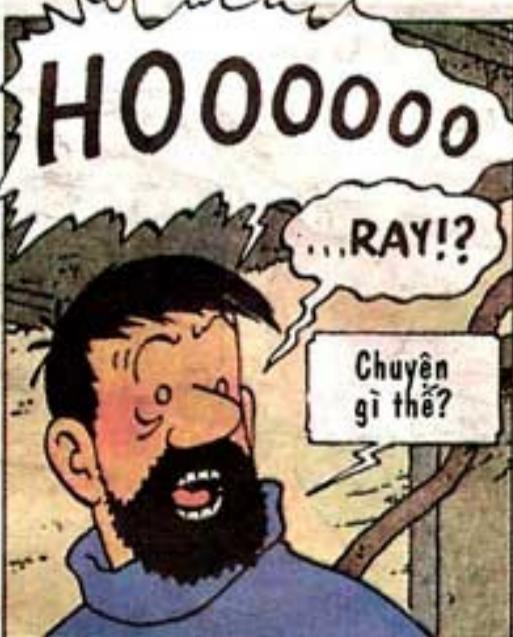
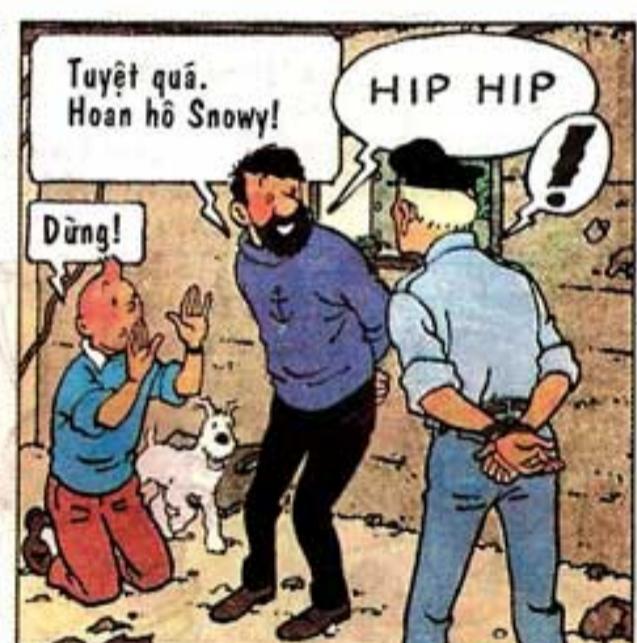
Trong vòng 100, không, 50, à, coi, 10, à, 3 ngày. Hứa đấy!

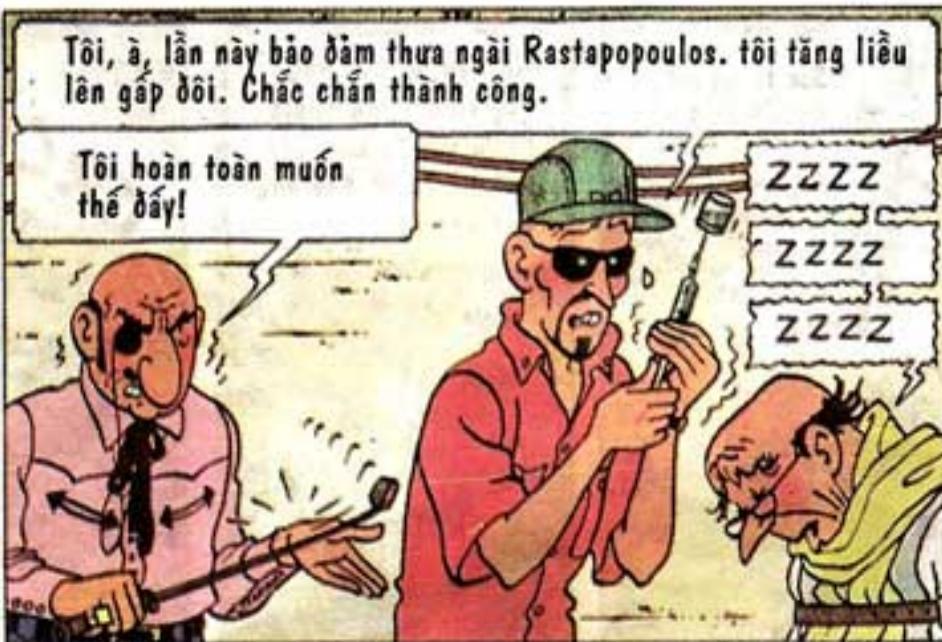
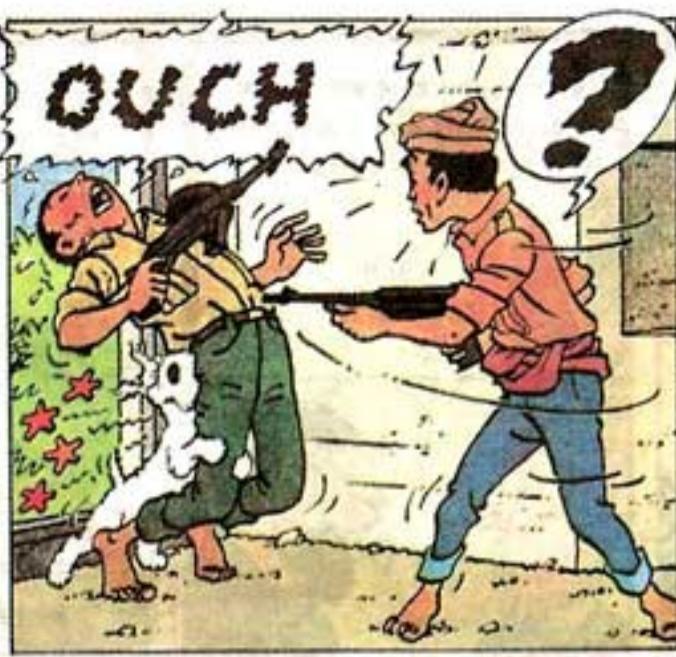

Suyt! Yên lặng! Nghe này.

Bác có nói gì đâu?

Tại bắc đội nón ông ấy đây Thuyền trưởng à. Vì vậy Snowy nhầm.

Dù sao cũng cảm ơn Snowy đã giải thoát cho chúng ta và có thể tìm ngài Carreidas.

Cháu đề nghị: Thuyền trưởng và cháu đi tìm Carreras. Chú, Skut dẫn giáo sư, Gino và hai tên tù nấp gần nhà giam. Coi chừng bị chúng thấy và đợi chúng tôi ve. Được chứ à?

Kế hoạch tốt đây Tintin. Chú cũng muốn đi với cháu và Thuyền trưởng. Nhưng cháu sẽ ở lại với các bạn và coi bọn tù binh.

Cảm ơn chú Skut.
Chúng ta đi thôi.

Sẵn sàng chưa, thưa giáo sư?

Tuyệt lâm! Ta chưa thấy nó bao giờ!

Bác phải nhanh lên, không trễ...

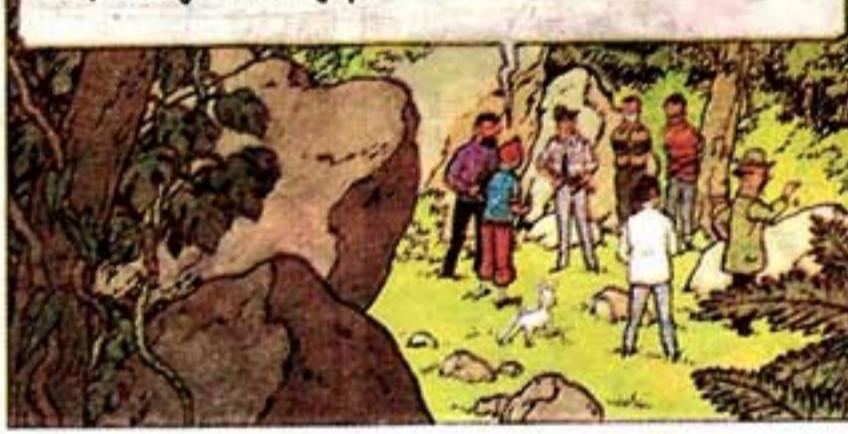
Cháu cũng quan tâm à? Bác chưa thấy con lắc nào dao động nhanh đến thế! Chưa bao giờ trong đời!

Thật kỳ cục! Kỳ cục quá đi mất.
Tôi chưa bao giờ gặp người như thế này!

Vài phút sau...

Đây là một nơi lý tưởng để các chú nấp. Xin đừng gây tiếng ồn. Xin luôn để mắt đến bọn tù. Nếu mọi việc ổn, chúng tôi về ngay.

Tạm biệt Tintin. Chúc may mắn.

Chúc cháu may mắn, cháu Skut.

Sao ta lại rời Marlinspike nhỉ?

Kẻ nào đó hãy thử nói về chuyện thăm hiểm với ta một lần nữa và ta sẽ bảo với anh ta...

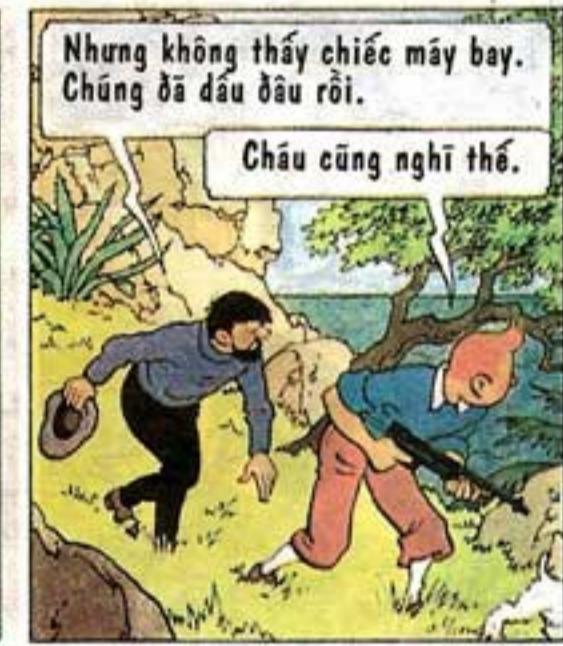
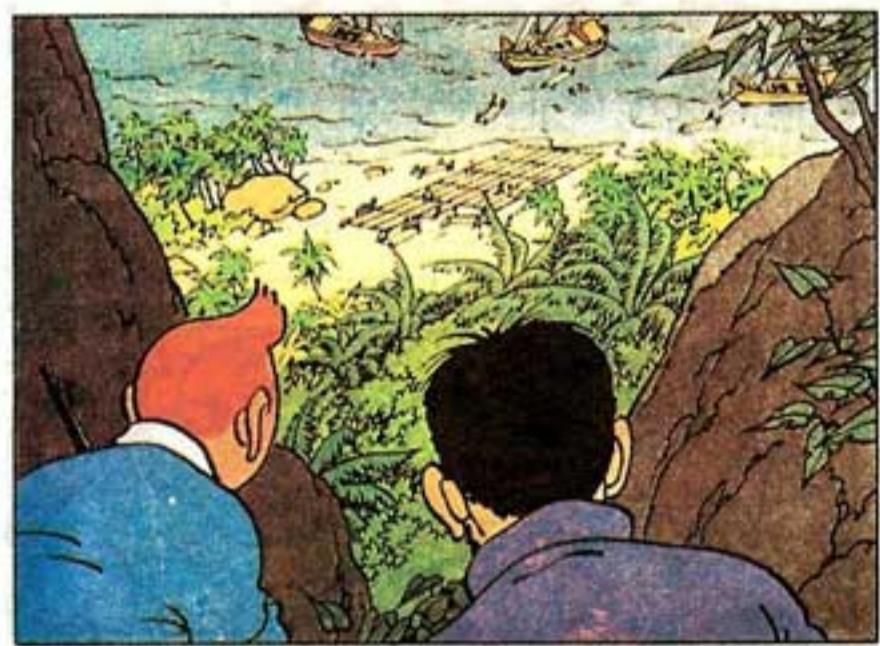
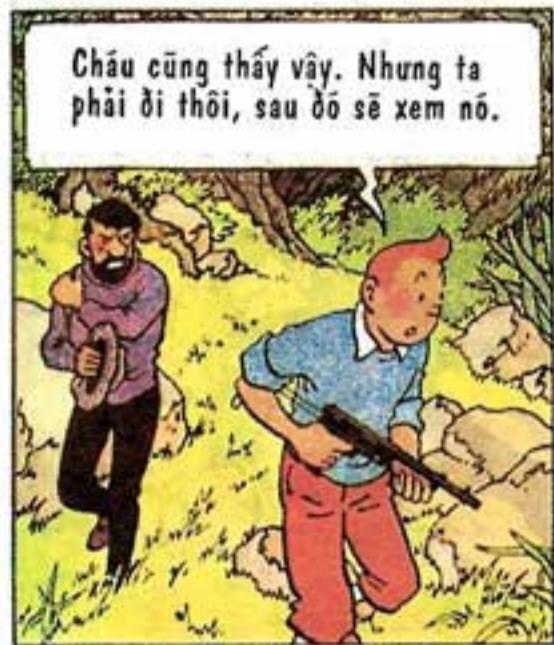
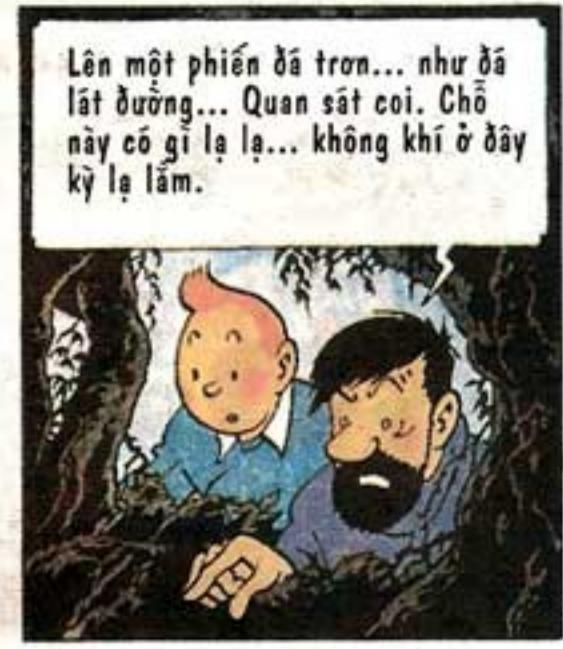

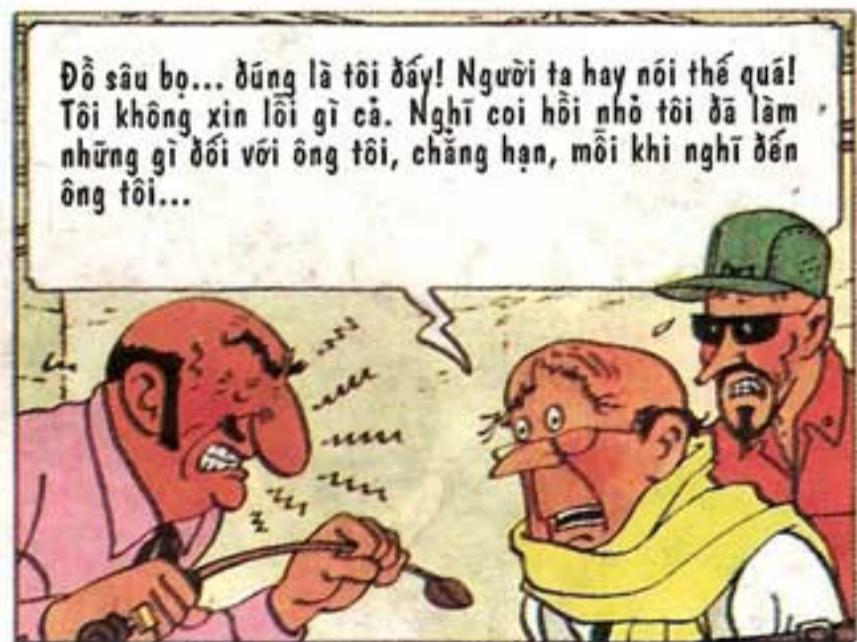
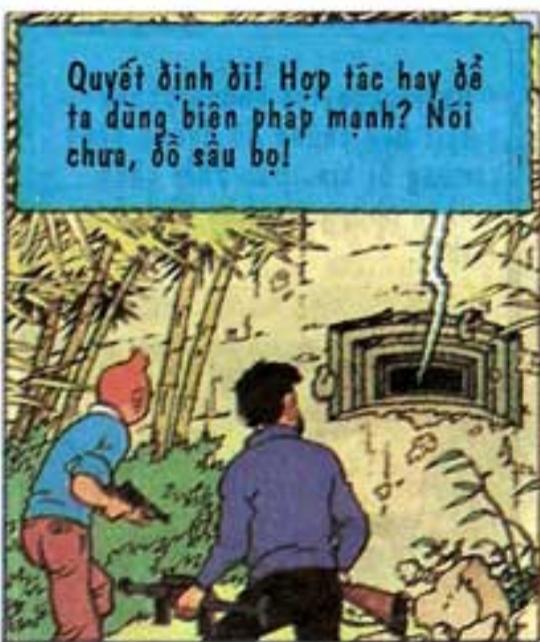
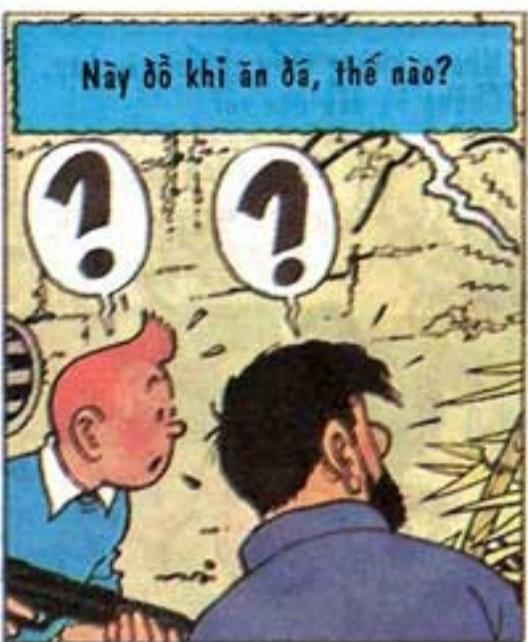
Thuyền trưởng!

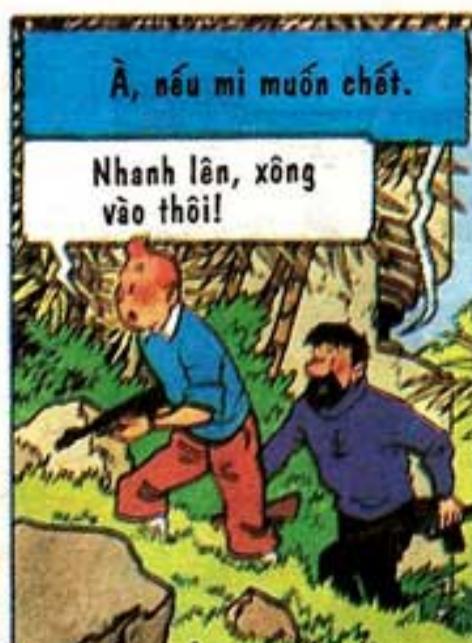
Bác ở đâu?

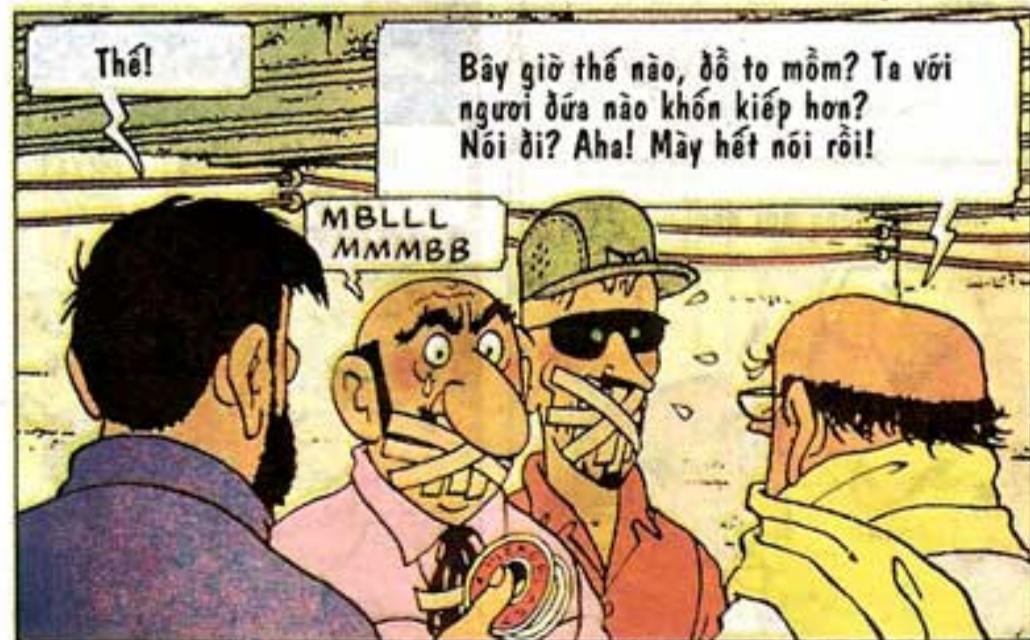
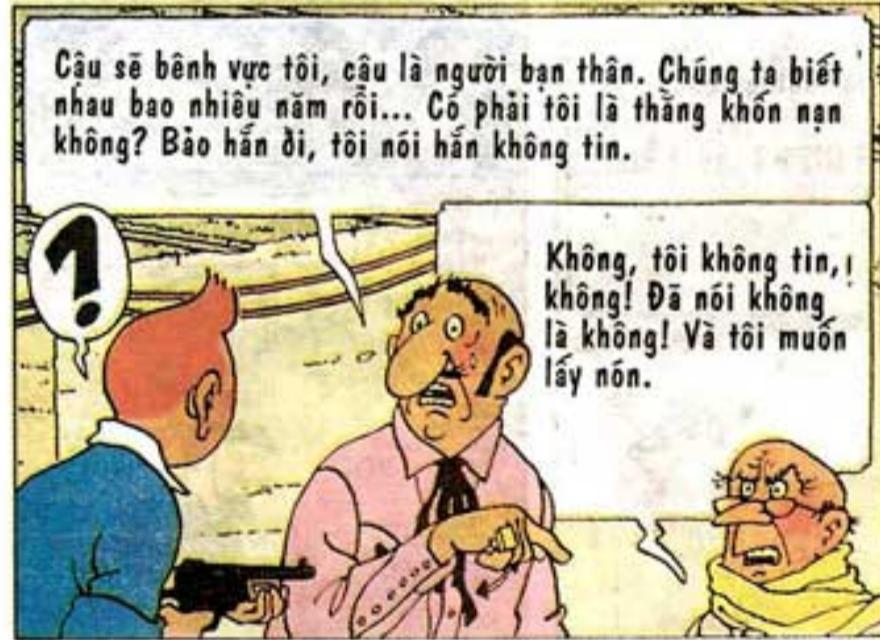
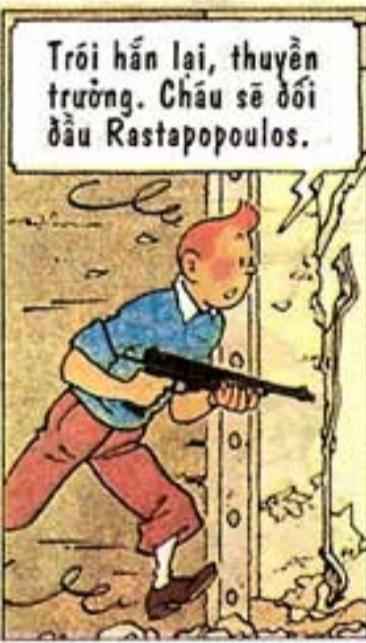
Thuyền trưởng!

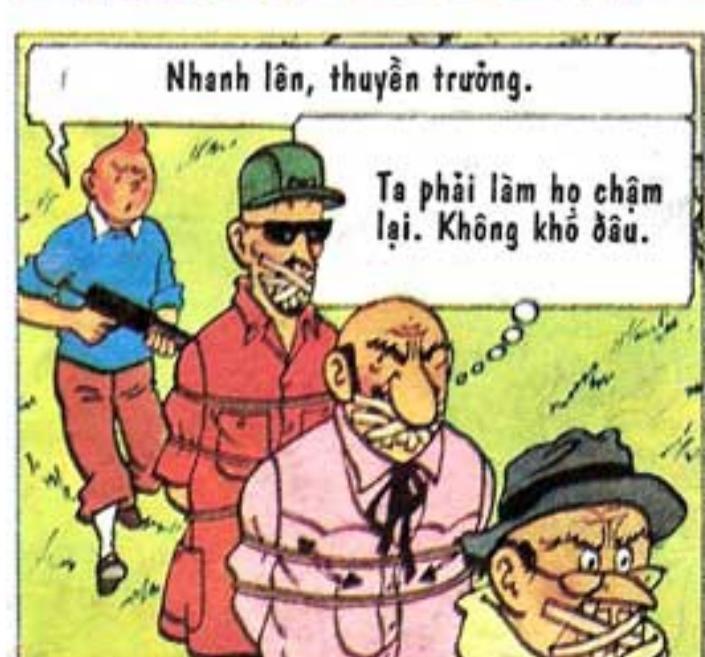
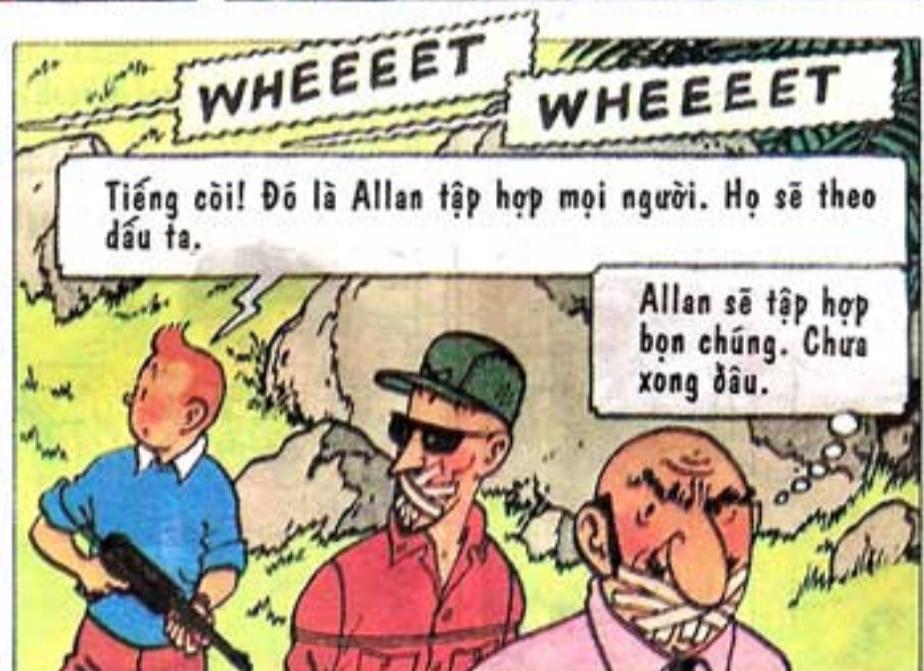
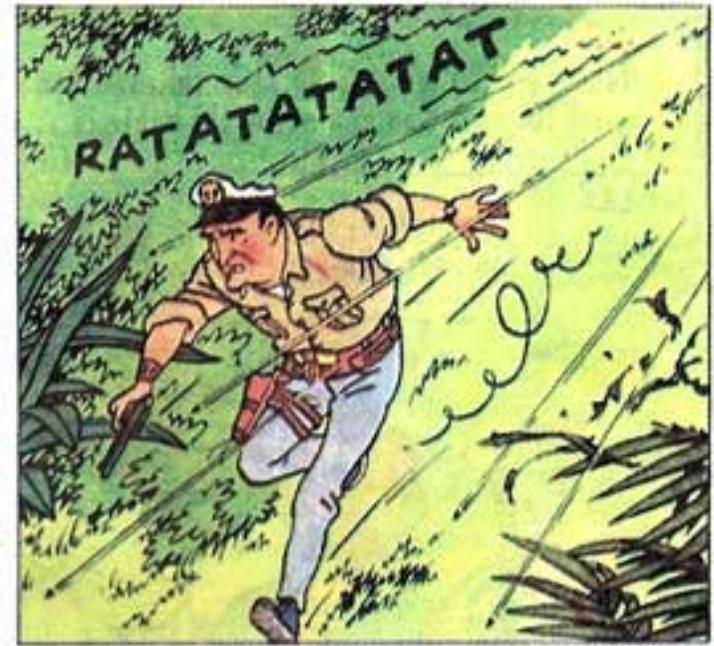

Ta làm gì đây hà bác? Không thể bỏ hắn! Một con tin đáng giá!

Bác biết!

Nhưng không thể lôi hắn theo, chúng sẽ biết đấy.

Đợi chút, rồi! Không cách nào khác!

Đúng cái mình tìm!

Gì thế bác?

Bác chỉ muốn biết coi hắn bất tỉnh thiệt chưa?

Sao, dùng cái gai đó à?

???????

NNNN!

Thấy không? Một cách nhanh gọn, 1 cái gai tí hon là... húp... bước nhanh như sóc...

Gần đến nơi rồi!

Con vật độc hại dạ dày này làm gì ở đây thế! Trông như nó sống vào thời kỳ băng hà ấy!

MMMMMM

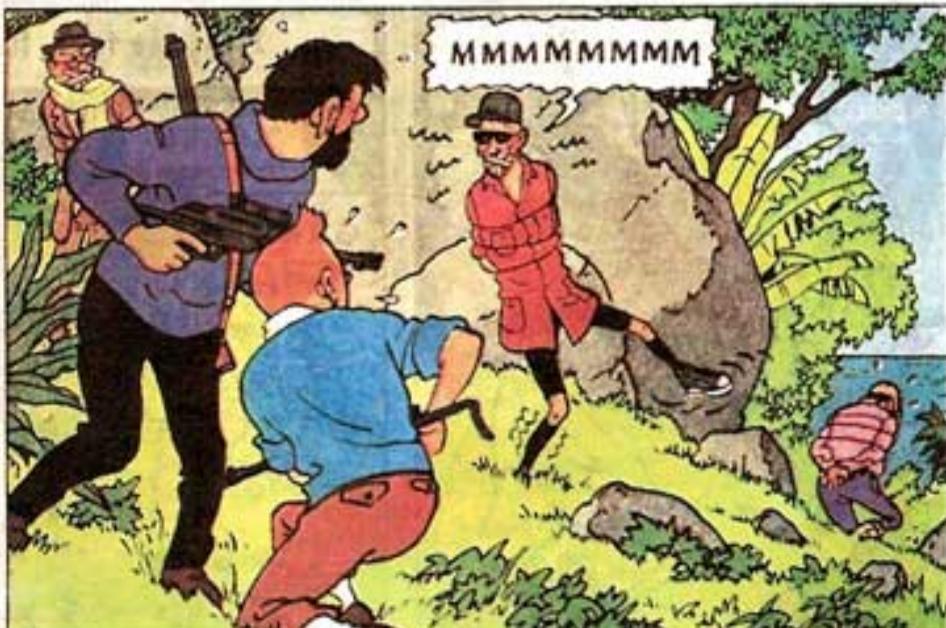
MMMMMM

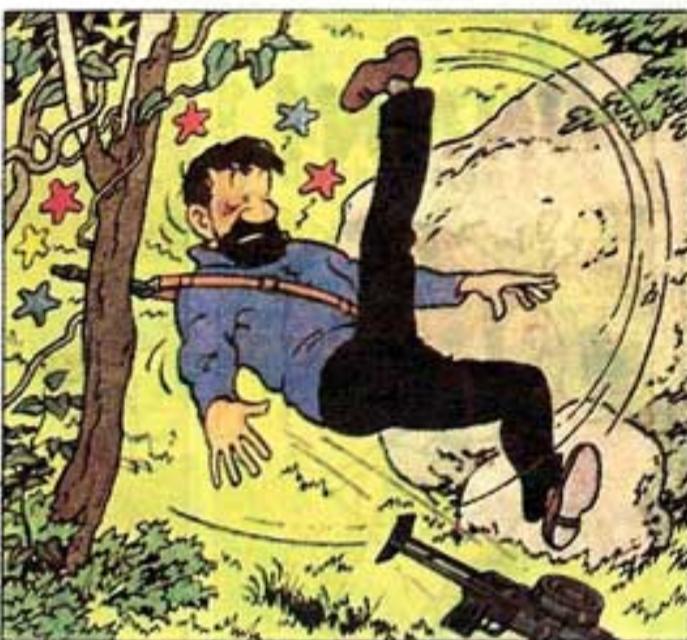
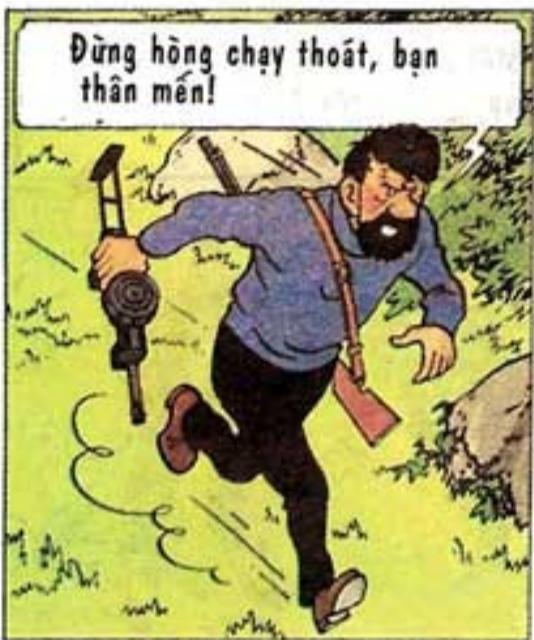
MM

MM

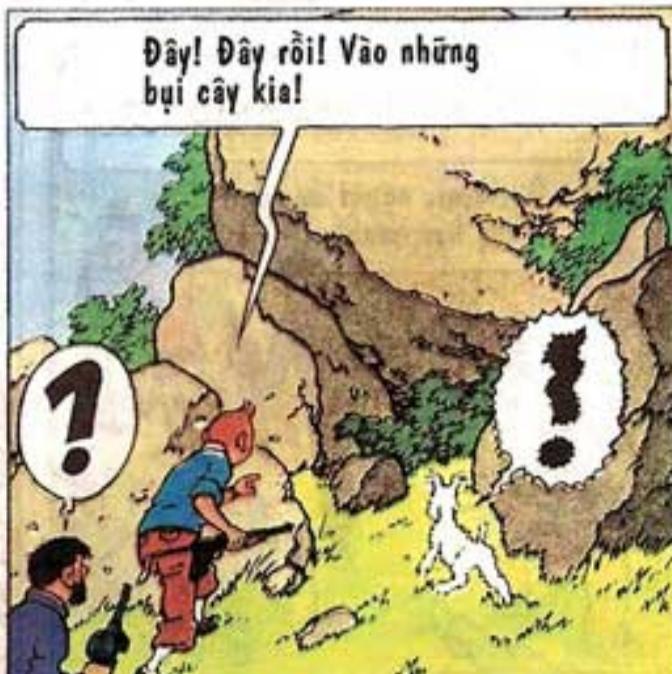
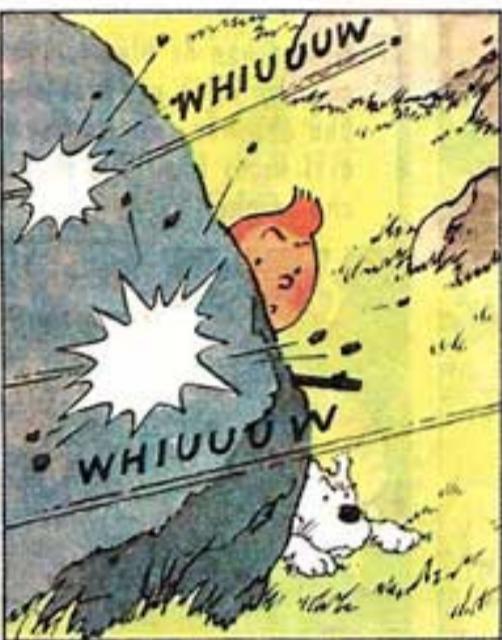
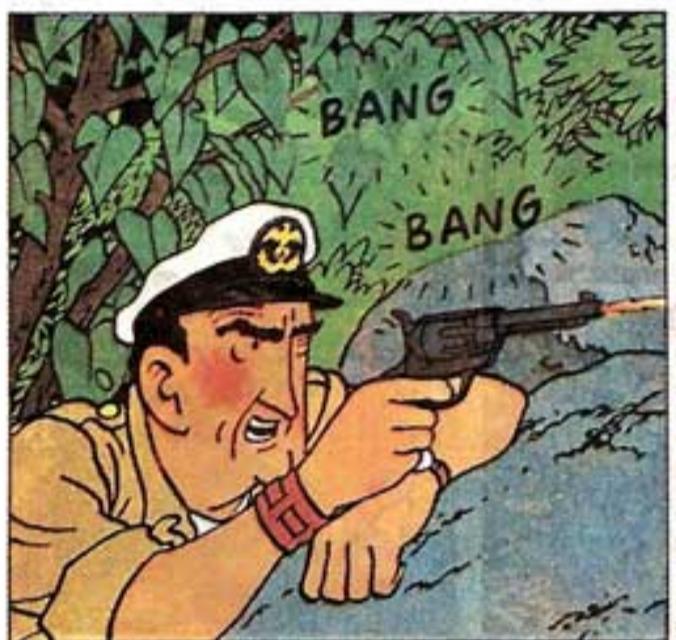
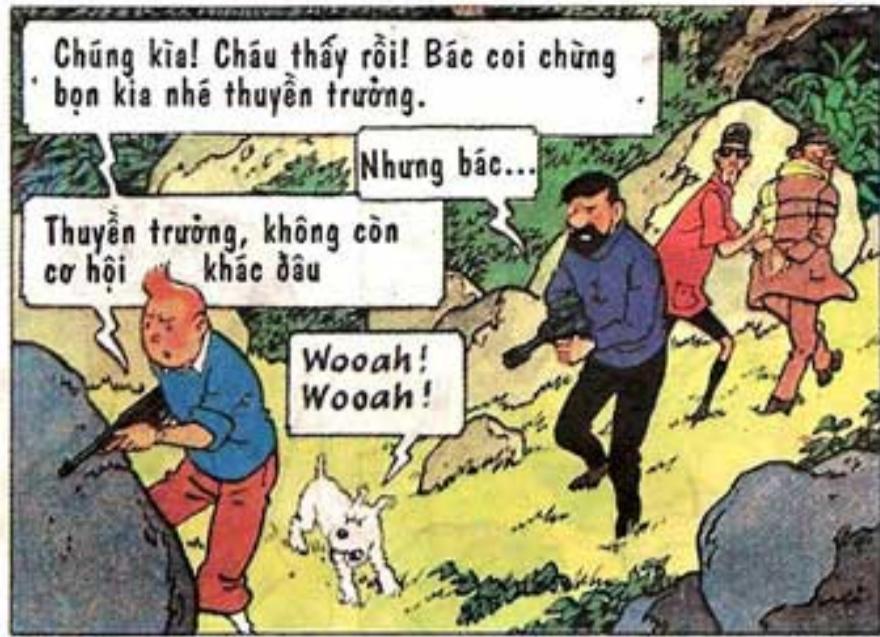
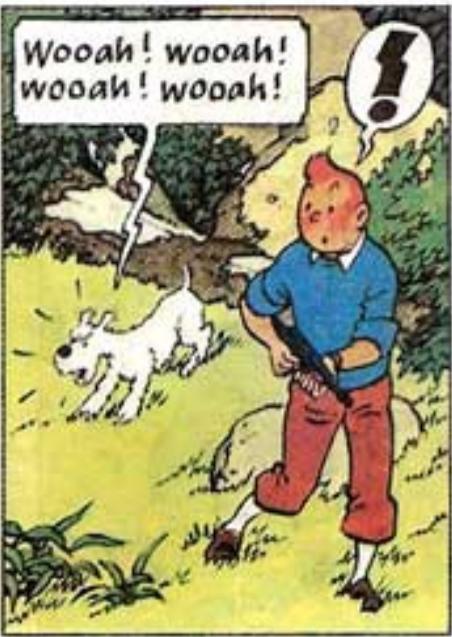
MMMMMM

MMMMMM

Vào trong ời, bác sĩ. Cần thận đây, có khoảng 10 bậc thang.

Nhưng sao cháu biết?

À tôi thấy rồi!

Được chứ ạ? Tôi Carreidas, chụp ông ấy nếu ông ấy té...

Tới bác, thuyền trưởng. Nhanh lên! Chúng ta không được cho họ lẩn ra dấu vết. Nhanh lên!

Tintin, bác xin cháu. Cháu đang dẫn ời đâu đây?

Cháu không biết. Nhưng đây là con đường duy nhất. Cầu Chúa cho chúng ta bình an.

Được rồi, bác ời.

Đi! Ôi! Đồ súc sinh. Bay đi!

Đi thôi bác. Chúng không hại đâu. Không ăn thịt bác đâu.

Nào, nhanh lên ời, thuyền trưởng.

Nhào vào hố bom ư?
Không, bác ở đây.

BANG

WHIIT

BANG

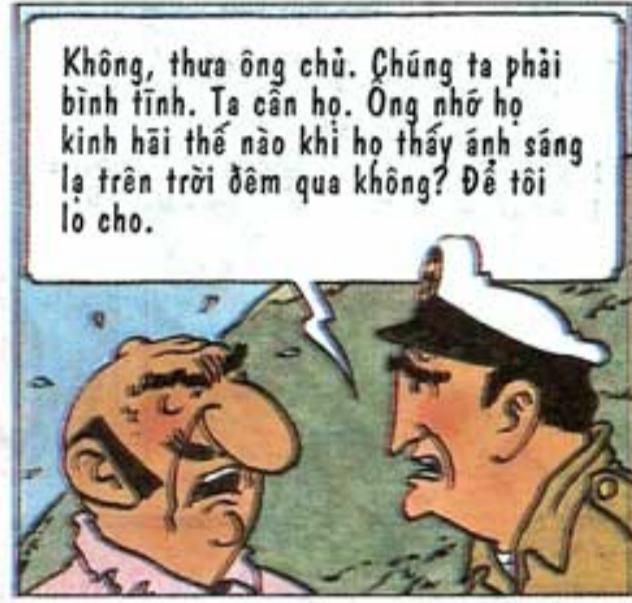
WHIIT

Không trả lời? Được, nếu bạn mê muôn...

Tintin, Allan đây! Ra ời! Hãy ngoan ngoãn, không thì đừng có trách. Ta sẽ tặng bạn mi một quả lựu đạn đây.

Ha ha! Được lắm. Chúng bị dồn vào góc rồi!

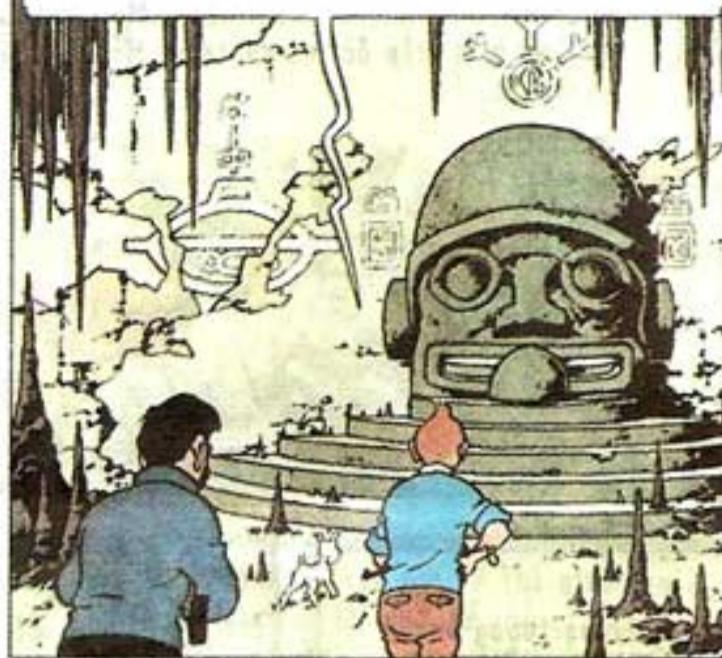

Còn một chuyện nữa: Làm sao ta biết đường xuống đây? Lê ra nó phải tối như trong bụng cá sấu ấy.

Cháu biết cũng là. Làm cháu nhớ đến ngọn đèn lấp ló trong Đền Mặt Trời.

Nhung cháu nghĩ mình đến nơi rồi. Dũng đây là bức tượng cháu được kể.

Cái giọng nói nào đây đang làm quái gì ta thế này? Nóng như thiêu như đốt! Ta đang tắm kiều Thổ Nhĩ Kỳ chắc!

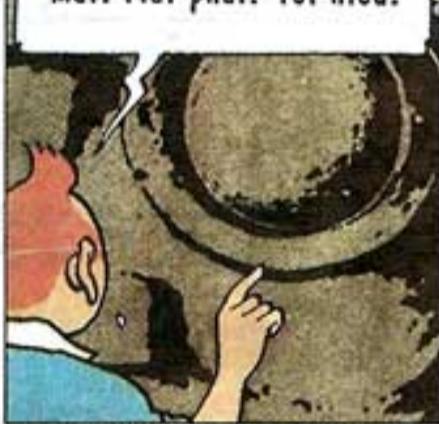
Cháu không biết. Có lẽ gần đây có một suối nước nóng...

Chắc họ mồi trè nữa.

Con mắt. Ân mạnh con mắt. Mắt phải? Tôi hiểu.

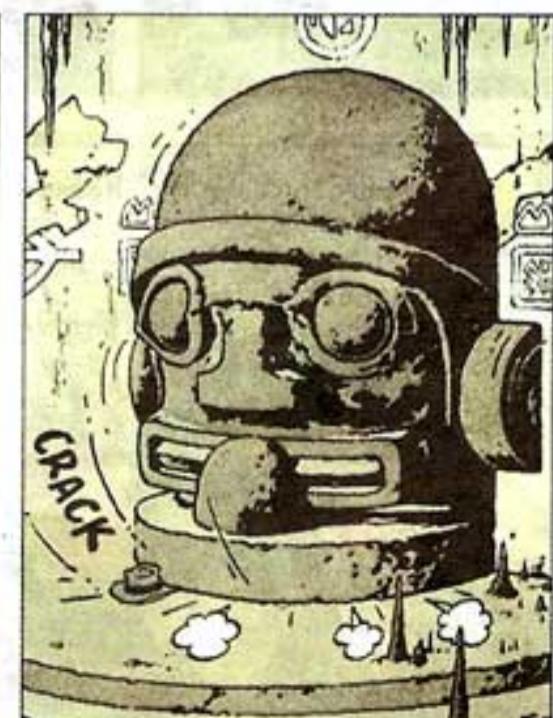

Một cái hầm bí mật! Kinh khủng thật! Ân vào mắt mở đường. Chúng ta đi thôi.

Vào đó ư? Nhưng...

Cháu sẽ đi chót, thuyền trưởng Bác đi rồi đến cháu hạ bức tượng về chỗ cũ.

Cháu chỉ làm vì được bảo làm. Cháu tin chúng ta đang an toàn, nếu chúng ta hiểu lời chỉ dẫn của "giọng nói"

S... s... sao? A... a...
ai? A... ai nói đây?
Anh nói gì? Tôi k...
không được làm ồn?
V... vâng, thưa ông.

Điên rồi! Không tưởng tượng được
làm như có ai nói chuyện điện thoại
gọi rέo báC. Chắc cháu cười, nhưng
đó là sự thật...

Có người kia!

Cháu hiểu chứ? Giống như một cái máy phát
thanh ngay bên tai báC. Không tin nổi. Hoàn
toàn...

Tuyệt... vời...

BáC Calculus!

Giáo sư! Sao báC ở đây? Những người
kia đâu?

Cháu không tin à? Cháu
còn nghi ngờ?

Ồ, đơn giản vô cùng: cháu cứ hỏi
quý ông kia...

Tôi Mik Kanrokoff. Vui lòng hướng dẫn các anh.

Xin chào! Vui mừng gặp các anh.

Ngài Kanrokoff nổi tiếng của tạp chí Space-Week à?

Hướng dẫn?

Thần giao cách cảm là hiện tượng hấp dẫn ít được nghiên cứu trên thế giới. Nghĩa là ở thế giới khác khoa học, truyền ý tưởng đã phổ biến từ lâu.

Thế giới khác nào à?

Thế giới khác nào à? Thế giới ngoài trái đất ấy, nói thế chứ gì nữa.

Đúng. Thầy dựng cụ nhỏ trên tai tôi không?

Có! Sợi tóc mai dài ấy làm gì thế?

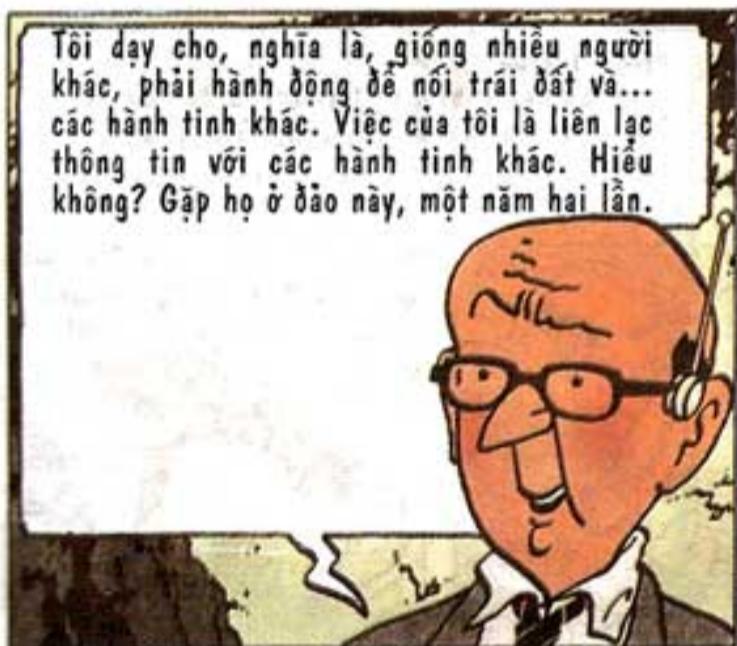

Ông không có thuyết phục chúng tôi chứ hà?

Tôi à? Khùng! Hơi đâu nói với những người tầm thường như anh.

Tôi dạy cho, nghĩa là, giống nhiều người khác, phải hành động để nói trái đất và... các hành tinh khác. Việc của tôi là liên lạc thông tin với các hành tinh khác. Hiểu không? Gặp họ ở đảo này, một năm hai lần.

Trong ngôi đền bị bỏ quên này. Nó được dựng lên hàng ngàn năm rồi. Các anh thấy bức tượng không? Phi hành gia hà?

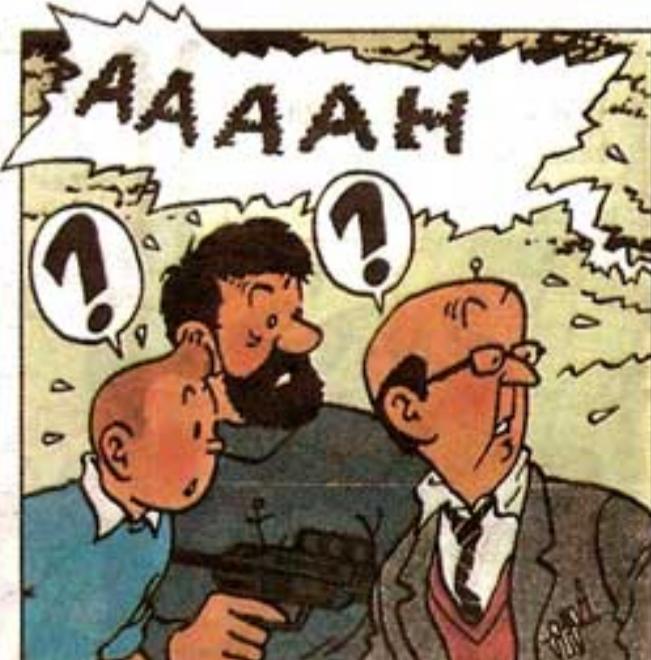
Tôi nghe chuyện gà chuyện heo của ông nhiêu đó đủ rồi! Tôi cõc tin gì ráo. Cứ ở đó mà mong du tôi tôi nghe những trò ngụ xuẩn của ông đi.

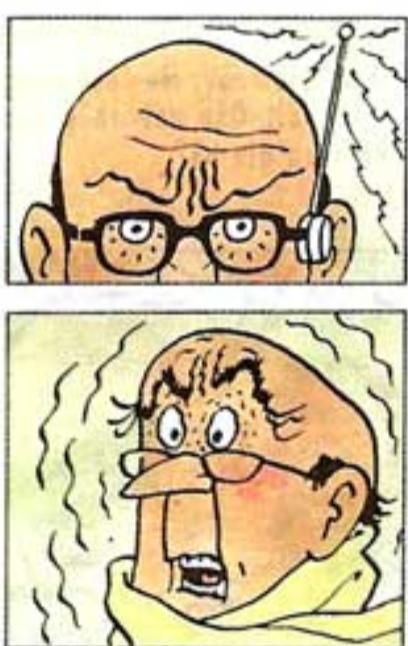

Tôi, à ừ, không đâu. Tôi không nói nữa. Xin lỗi? Không, tôi không ngắt lời đâu.

Không, tiếp đi. Tàu không gian đưa tôi đến đêm qua. Sáng hôm nay quan sát thấy hoạt động lắp ráp của đảo này, thường ngày rất vắng lặng. Chuẩn bị kỹ lưỡng "gõ" đáp. Nhận "ga găng"...

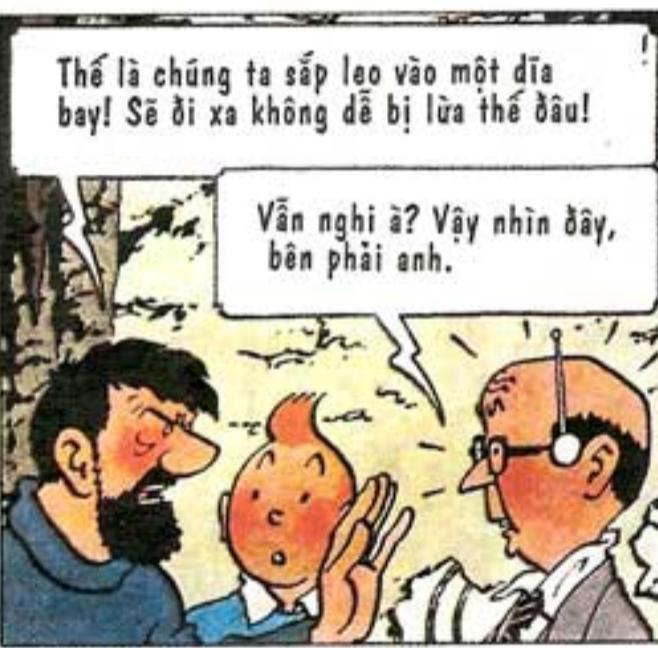
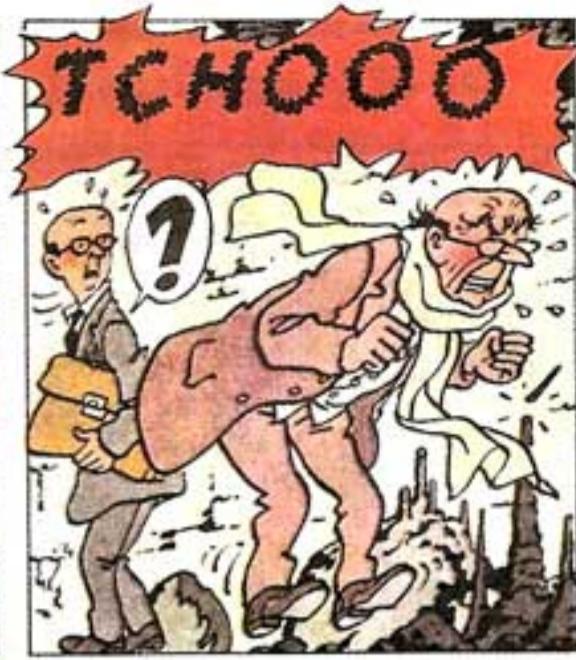

Vậy, tiếp tục giảng được rồi. Máy bay
đập xuống... đập ghê lầm. Thấy
mang từ "pinh" rồi dẫn vào nhà "dam"...

Là đúng. Nhưng khi các anh thoát tôi thấy
các anh dắt các ông khác. Quyết định can-
thiệp vào. Nên thắn giao cách cảm với các
anh và dẫn các anh vào đèn này.

Chúng ta đang "nói" về thế giới bên ngoài trái đất. Y "ngà" của chúng là gì... Cô lê hay bắt đầu bằng thôi miên các anh.

Về chuyến bay đó hả? Sao tôi biết ư? Không thèm giao cách cầm gì đâu. Ban anh Skut và Gino kể cho tôi đây...

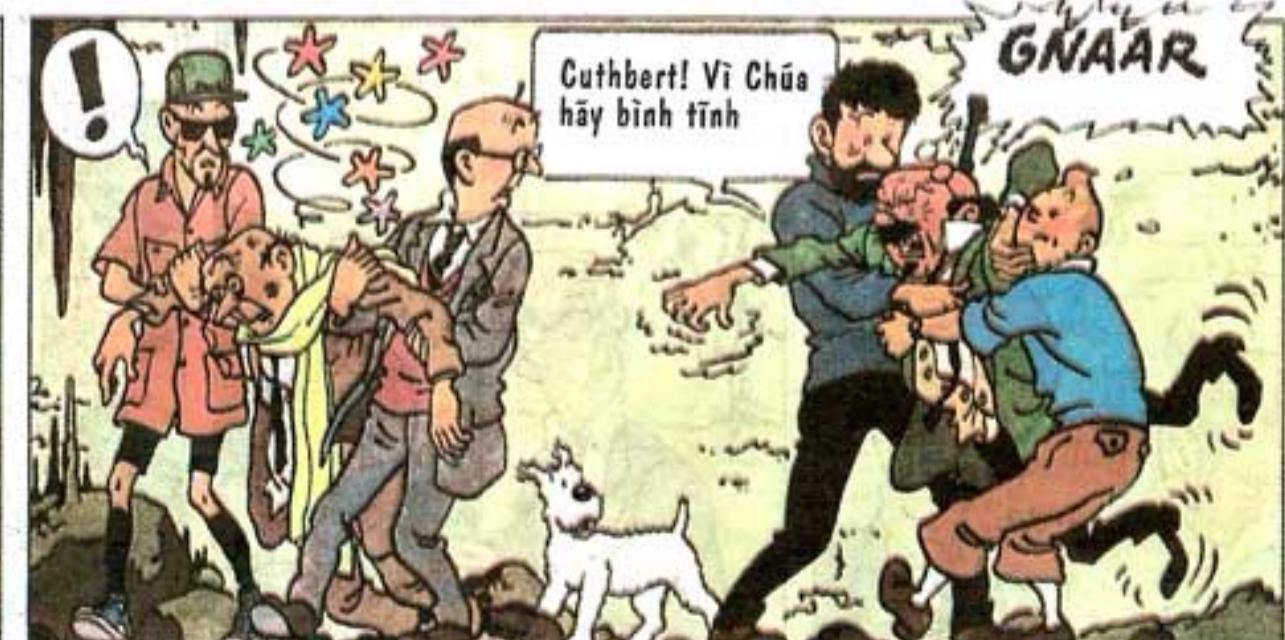
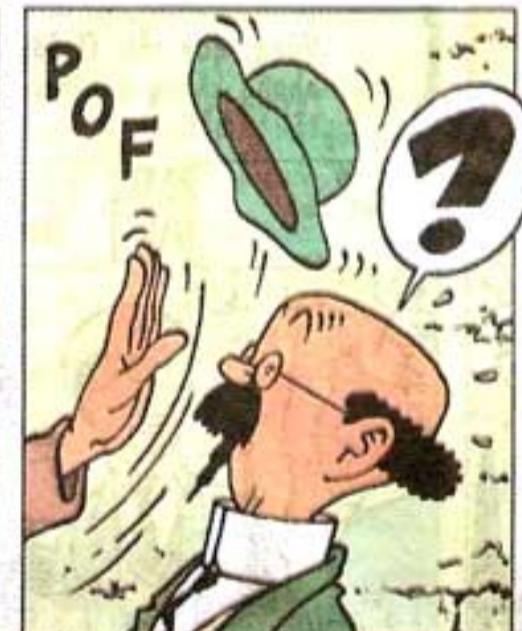
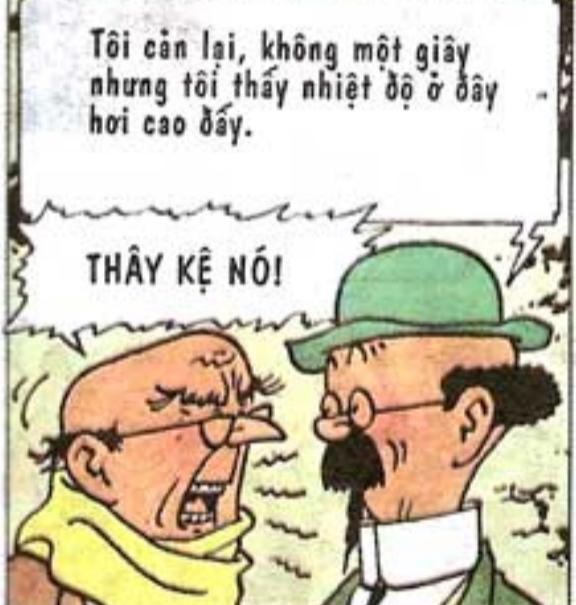
Đúng, tôi triệu tập họ nữa. Họ vào đèn bằng một "kửa" khác. "Kùng" lúc với giáo sư. Tôi cũng thôi miên họ và thả họ đi. Họ đi rồi và đang làm đồng bọn kinh sợ.

Anh ban, hãy coi chừng! Tôi đã cởi nón đưa anh. Ít nhất anh cũng làm thế, đập lại.

Tôi cần lai, không một giây nhưng tôi thấy nhiệt độ ở đây hơi cao đây.

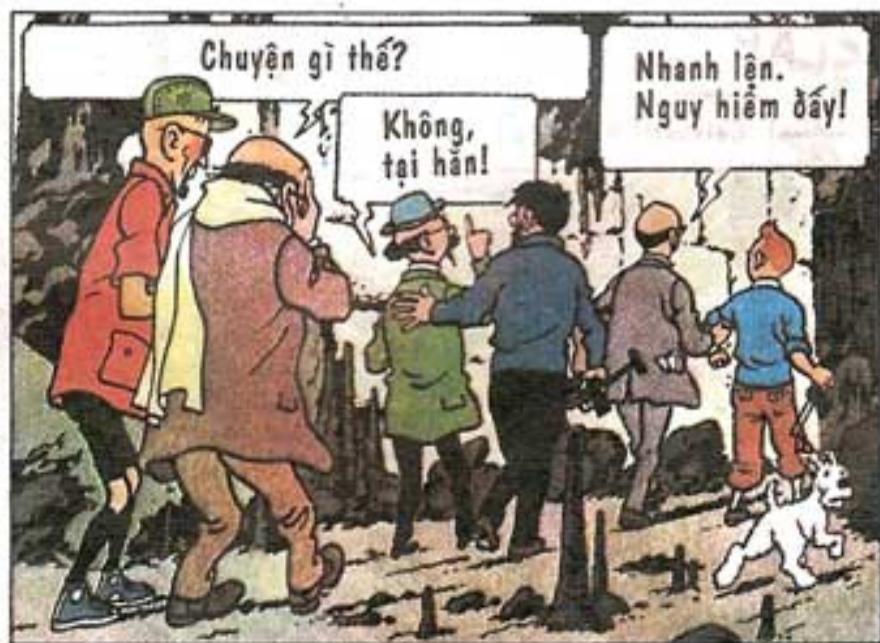
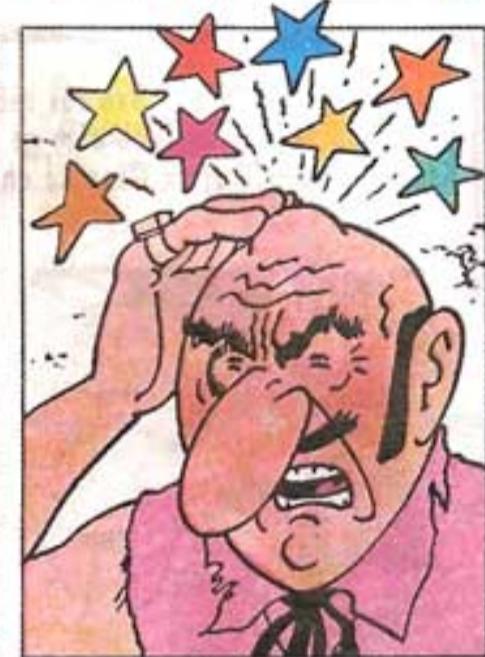
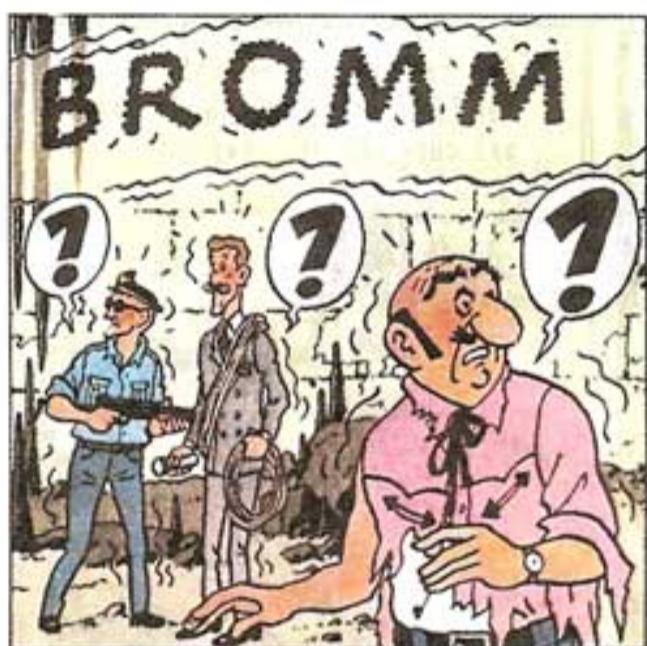
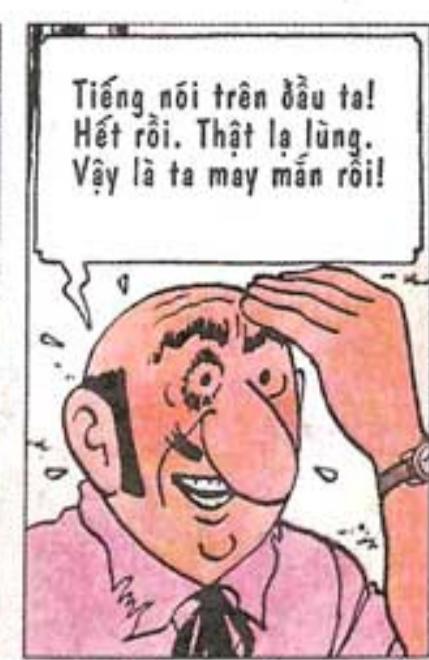

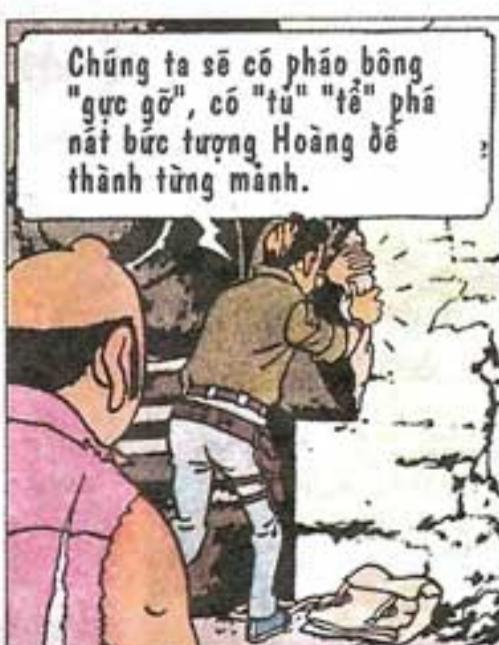
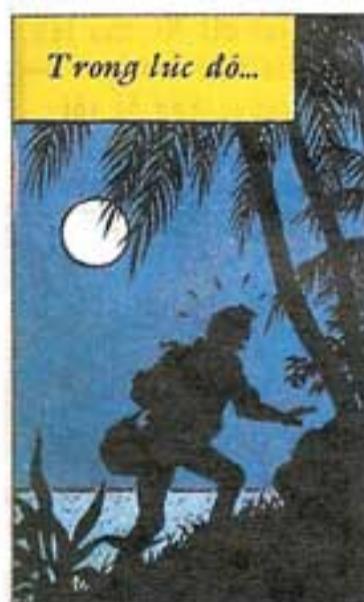
Trong khi đó

Thằng Allan ngu ngốc! Nó làm gì lâu vậy?

Lẽ ra nó phải đến lâu rồi.
Ta sẽ thôi bức tượng bay
lên. Rồi anh sẽ thấy....
A lô?

Tiếng nói trên đầu ta!
Hết rồi. Thật lạ lùng.
Vậy là ta may mắn rồi!

Cầu thang này một đầu dẫn lên
ngôi đền, một đầu dẫn ra miệng
núi lửa.

Nó đã xuống chỗ rùng rợn đó rồi! Gọi lại đi! Làm gì
đi! Tôi không biết... gọi cậu ấy... cảm từ xa đi!

Quay lại, cậu bé.
Hãy sinh vui thôi!

Có gì không?
Có trả lời không?

Có, có trả lời. Bảo
tôi đi tôi... Cậu bé
lịch sự quá...

Cứu tôi! Cứu! Cứu!

Cậu ấy quay lại!

Trời ơi! Tintin. Cậu giỏi quá!

Nhanh lên! Hô hấp nhân tạo! Phải
cứu ông ấy.

Hip hip Hura!
Họ sống rồi!

Ha ha! Ai bơi ban đêm
được như tớ nào?

Lại đây Snowy, đừng ra xa!

Hú, mình biết bơi
mà Snowy hả?

Không có dấu hiệu của tàu không gian.
Sao họ "chết" thế?

Thế nào Cuthbert?
Đỡ không? Ô!

Oooh

Nhin kia! Hồ cạn nước như bồn!

Thôi miên chúng tôi ư? Đừng có mơ! Vô lý!
Chuyện tôm phao đó chẳng ăn thua gì chúng
tôi!

Chẳng ăn thua gì! Chẳng
ăn thua! Chẳng ăn...

Bây giờ, các bạn. Các bạn đang ở phi
trường Djakarta. Đang lên máy bay
Carreidas bay đến Úc. Có cầu thang.
Mời đi trước, ngài Carreidas

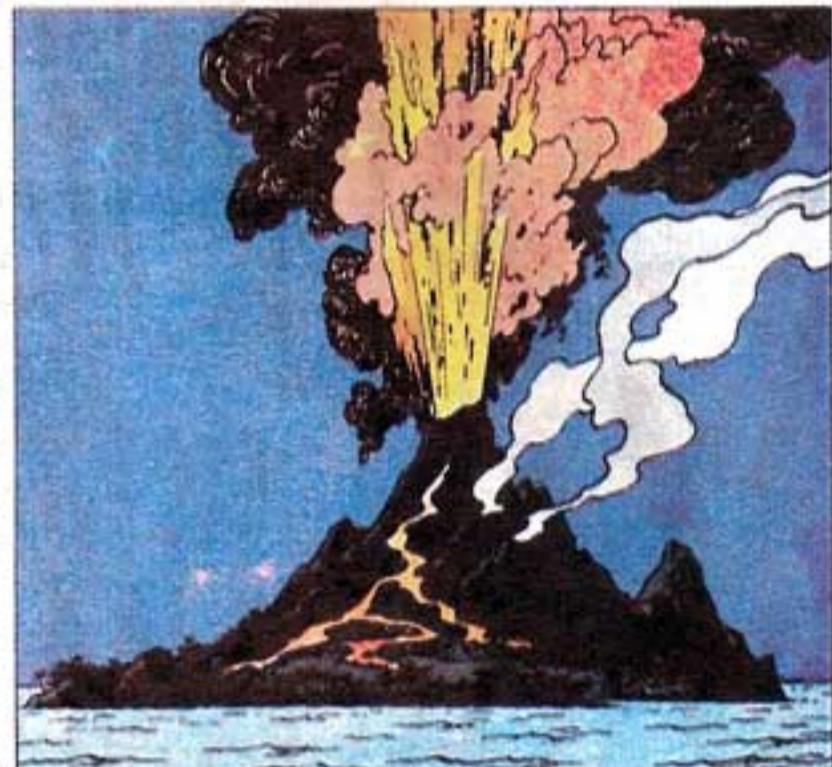
Tôi "nuốt" ông, giáo
sư rồi ông, thuyền
chưởng Skut.

Gino, rồi tôi
ông, bác sĩ

Tuyệt lâm... các bạn đã lên
máy bay...
Kéo thang nhanh
lên, hoa tiêu
tường. Tôi thấy
cô gi không ổn...

Vừa kịp lúc. Cám ơn phi công
trưởng. Xin tiếp tục lái trong
khi tôi để ý máy vi khách
ngoài hành tinh này.

Ông, Carreidas. Ông chơi "Tàu chiến"
với thuyền trưởng Haddock ông lừa
tình bơ.

Thuyền trưởng Skut, anh điều khiển chiếc
Carreidas 160. Chuyến bay an toàn. Không
có gì để báo cáo.

Không có gì! Không,
làm gì có.

Xem kia!
Thuyền cao su!

Là thuyền của chiếc Careidas
160. Thế là chấm dứt cuộc
phiêu lưu của Tintin và đồng bọn.

Tôi "tẩy" có gì "tên tội"!
Gi "tê" nhỉ?

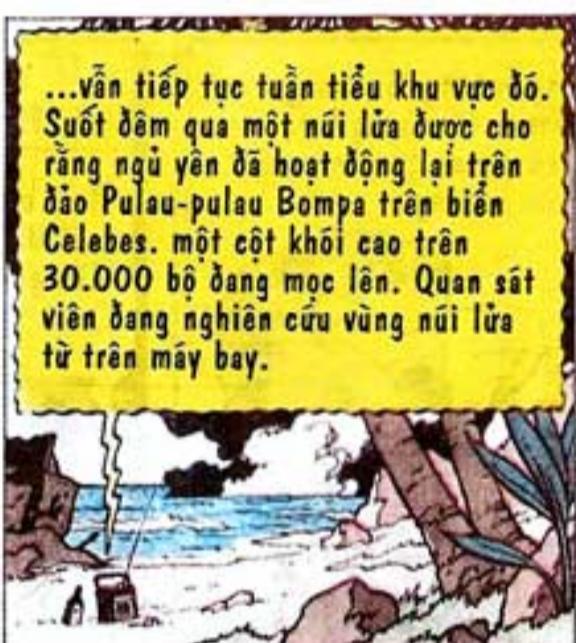
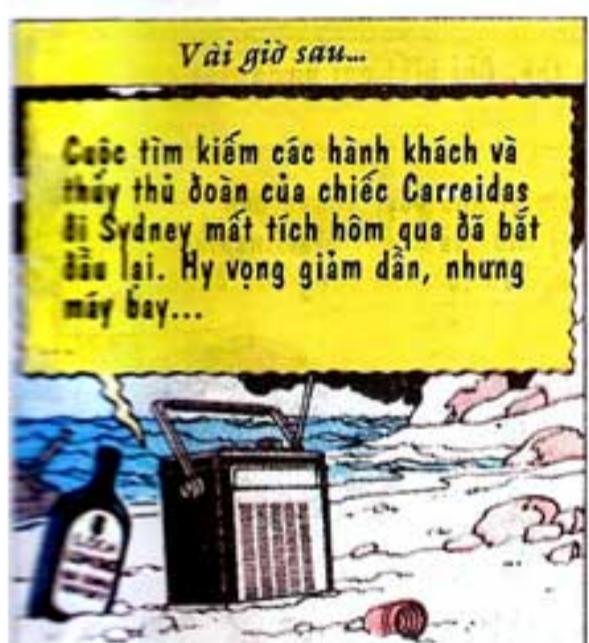

Một... một đĩa bay! Nó lượn vòng! nó đến
thắng ta! Bắn đi, Allan! Bắn!

Tú Sách Mini

www.truyentranh.com

Máy ngày
sau cách
đây vài
ngàn dặm

Đêm nay Scanorama sẽ mang đến những điều mới lạ. Chiếc máy bay cấp cứu hải không kỳ diệu đã cứu sáu người trên phi cơ nhà ty phủ Carreidas đang lâm cảnh khẩn cấp. Laszlo Carreidas và năm người bạn đồng hành được tìm thấy đang trôi dạt trên chiếc thuyền cách lô trình dự tính của họ 200 dặm. Họ thoát chết trong đường tơ kẽm sau trận phun dung nham ở núi lửa đảo Pulau-pulau Bompa. Những kẻ sống sót đang chống chọi những cơn sốc khủng hoảng. Nhiều giờ sau họ...

...mới tỉnh lại ở một bệnh viện Javanese. Bản tin trực tiếp của chúng tôi đã lần lượt phòng vấn trước tiên những kẻ sống sót kỳ diệu ấy... Colin Chattamore ở Djakarta.

Một chuyện lừa đảo, nếu không ta không phải là Jolyon Waggs! Lão Carreidas tính đổi mạng già của lão lấy bảo hiểm thì có.

Hãy bắt đầu với chủ nhân chiếc phi cơ. Ông vừa trải qua một cơn ác mộng phải không ông Carreidas. Chắc chắn ông đang buồn bực vì mất đi mẫu máy bay mới nhất và sự mất tích khó hiểu của người thư ký và hai thành viên phi hành đoàn.

Vâng, dĩ nhiên...

Mọi chuyện buồn quá, nhưng ông muốn gì? Đời là thế đấy. Điều làm tôi rầu nhất là tôi bị mất cái nón: một cái nón "Bross and Clackwell" trước chiến tranh. Đó mới là điều mất mát không bù đắp được.

Về những vết tiêm trên tay ngài, ngài Carreidas. Đường như bạn ngài không có...

Đương nhiên. Tôi giàu hơn họ.

O... o...
đúng thế..

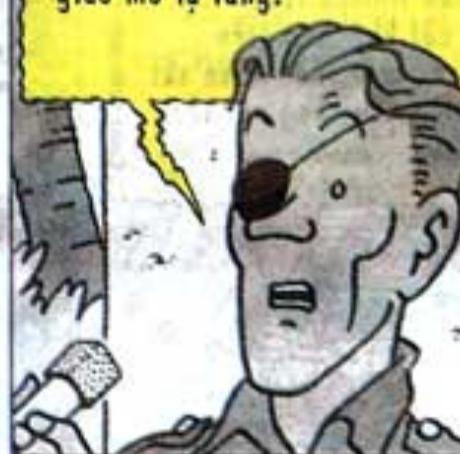

Phi công Skut, anh đã đáp vì bất buộc. Ông có thể kể gì thêm không, và sau đó chuyện gì xảy ra? Lần cuối cùng ông nhận tin các ông đang bay ngang Sumbawa và chẳng có gì để báo cáo.

Vâng...

...Vâng, nhưng tôi không nhớ được. Tôi không hiểu sao nữa, nhưng nó giống như một giấc mơ lạ lùng.

Tôi cũng thế. Chỉ biết gọi nó là một cơn ác mộng kinh hoàng.

Trời ơi! Xem ai nữa đây! Thằng bạn cũ! Gã thủy thủ già khú ở Marlinspike. Lão già téu, hắn lúc nào cũng đưa được.

Tôi, mơ hồ nhớ có những bộ mặt na buôn cười và hơi nóng chảy da ở đường hầm bí mật. Trời ơi, nghĩ đến nó là tôi khát khao hụng...

Còn cậu
thì sao?

Cháu... à, cũng mơ tương tự vậy.
Nghe kỳ cục đây, nhưng...

Và đây là nhóc Sherlock Holmes đây!

...điếc khờ khạo nhất là... Không, cháu nghĩ giáo sư Calculus sẽ nói...

Thưa giáo sư, ngoài sê kẽ ho nghe
những gì ngoài vừa khám phà chừ.

Đương nhiên! Đương nhiên!
Rất vui lòng.

Đây!

Ô! Cái gì đó?

Chính xác lâm! Nô là một cây kim loại có
đầu hình bán nguyệt.

Khùng! Đó là cái xú-páp
xà bình thường của một
chiếc xe hơi!

Đối với những con mắt không chuyên
vật này không có gì đáng nói. Nhưng
điều quan trọng nhất là tôi tìm thấy
nó trong túi tôi!

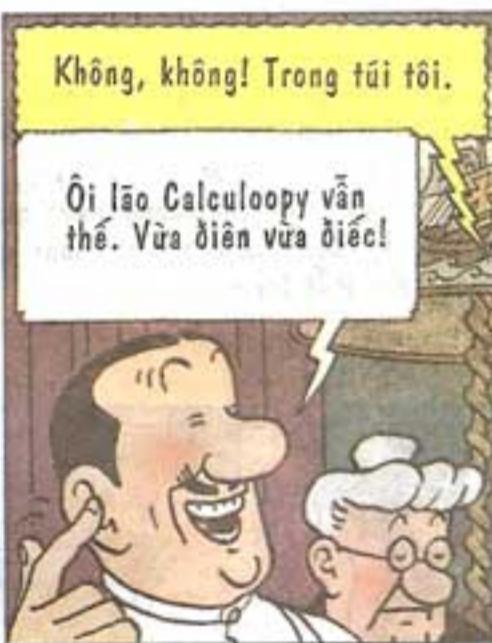
Trong túi ngài ấy?

Không, không! Trong túi tôi.

Ôi lão Calculoopy vẫn
thế. Vừa điên vừa điếc!

Sao nó vào đó được là điều khó hiểu nhất.
Phi thường. Nhưng vấn đề thật sự đáng nói
ở chỗ tôi muốn nói là vật này làm bằng kim
loại ngoài trái đất.

Ngài... ngài chắc chứ?

Quang sắt? Còn lâu!
Nhìn đây.

Ôi chúa ơi! Một trò
hề! Ha ha ha!

Thấy con lắc này dao động ghê chưa khi tôi
giữ nó phía trên vật đó.

Vâng, đúng vậy. Nhưng
có ý nghĩa gì?

Không anh bạn a, đó không phải là một kết
luận. Tôi có thể bảo anh rằng tôi đã đưa phân
tích vật này ở phòng thí nghiệm đại học
Djakarta. Vâ, các chất hóa lý học hoàn toàn
mới là: được cấu tạo từ bạch kim ở dạng
nguyên chất kết hợp sắt và nikén.

Vì bạch kim nguyên chất không
tồn tại trên trái đất, vật này
phải có nguồn gốc ngoài địa cầu.

Ôi! Chảy nước mắt được! Tiếp đì
giáo sư, nôi nữa đì! Đì đến kết
luận đì nào! Hãy nói là nô từ một
đĩa bay đem đến. Kể cho Lord
Nelson nghe, ông ấy sẽ cười nôn
ruột đấy...

Thưa giáo sư, ngoài dùng từ "ngoài trái đất" Xin hãy
xem tấm hình này do một tay chụp ảnh nghiệp dư chụp
được ở Cairo vào thứ hai tuần trước... ngày tìm thấy
các ông... Xin hãy xem thật kỹ.

Ngài có đồng ý với tác giả tấm hình, rằng đây là đúng là một đĩa bay không? Và ngài sẽ nói đây là vật có nguồn gốc ngoài trái đất chứ?

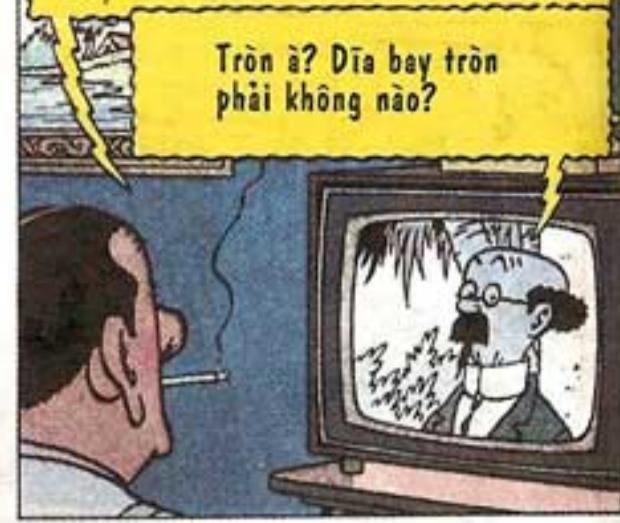

Một loại trái gác? Thật tình, tôi thấy chả dính gì đến... Đối với tôi, bức hình này có thể là một vật bay không xác định, được mọi người đều biết là đĩa bay.

Ngài có nghĩ vật này giống vật ngài thấy?

Tròn à? Đĩa bay tròn phải không nào?

À, vâng... Một câu hỏi cuối, thưa giáo sư. Tôi nghĩ ngài và các bạn bị chứng hay quên...

Nếu ngài thích, chứ tôi lúc nào cũng uống ly sữa có chất ma-nhê...

Sao ư! Tôi... à... cái tôi muốn nói là chứng hay quên không phải hiếm lăm. Có một trường hợp được đăng báo hôm qua. Nhà tâm thần học ở Cairo, bác sĩ Krollspell, được tìm thấy lang thang ở khu ngoại ô thành phố. Ông ấy mất tích hơn một tháng nay, và bây giờ hoàn toàn mất trí nhớ.

Nhưng trong trường hợp các ngài, sao bác sĩ lại khẳng định TẤT CA đều bị mắc chứng hay quên?

Họ có vẻ chẳng giải thích được gì hơn chúng tôi.

Mình cũng muốn nói gì chứ.
Nhưng chẳng ai tin đâu.

Và cuối cùng, kế hoạch của các bạn sắp tới?
Từ đây các bạn đi đâu?

Chúng tôi đón chuyến bay tới Úc Sydney. Chúng tôi sẽ đến vừa kịp lúc dự lễ khai mạc Hội nghị Phi hành gia.

À, chúc các bạn thượng lộ bình an.
Chúc may mắn và cảm ơn. Tạm biệt
Thuyền trưởng

KOONG! Đây là lần gọi cuối cùng của chuyến QANTAS 714 đi Sydney: Hành khách vui lòng vào ngay cổng số 3.

Cám ơn bạn đã đọc truyện của
Tú Sách Mini

